

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστανος 10 Αθήνα Τ.Κ.10677- Τηλ: 210- 3831446 - 210- 5025251 <http://www.geocities.com/tokakouri> - e-mail: tokakouri@yahoo.gr & igonos@softlab.ntua.gr

Χρόνος 13ος • Αριθμός φύλλου 51 • Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2009

**“Τι γαρ ήδιον μηδένα ανθρώπων κολακεύειν ένεκα μισθού” (Ξενοφώντας)
(Αλίμονο σ’ αυτούς που αρέσκονται ν’ αναπνέουν πληρωμένους λιβανωτές)**

15 Αυγούστου

Θα ήθελα να ήμουν εκεί, στις 15 Αυγούστου, στο εκκλησάκι της Παναγίας, στη Ράχη Κακόση.

Θα ήθελα την παραμονή ν’ ανηφορίζω και γώ στον εσπερινό με άλλους πατριώτες. Ναι! το απόβραδο στον εσπερινό, οι Ύμνοι της Παναγίας γλυκαίνουν το φως του δειλινού και σβήνουν στη ρεματιά της Αρμενιάς, που μοιάζει με την αγκαλιά του Θεού.

Μαζί με τους Ύμνους ενώνονται και οι μουρμουριστές προ-

σευχές των πιστών, που ευελπιστούν να φθάσουν στην αγκαλιά του Υψίστου.

Οι ψαλμωδίες ασκούν πάνω μας μια ιδιαίτερη γοητεία και μάλιστα αυτή την ημέρα, που γιορτάζει η Παναγιά στο συγκεκριμένο εκκλησάκι. Εκεί, που το μάτι αγκαλιάζει όλο τον κάμπο, όλο το χωριό και ο νούς τρέχει. Τρέχει και θυμάται. Και τι δε θυμάται! Παιδικά χρόνια και γονείς που δεν υπάρχουν πια...

Προσπαθώντας να εμποδίσω

κάποιο δάκρυ, αφήνεσαι στα χρώματα του ουρανού, εκεί που σβήνει ο ήλιος και το τροπάριο της Παναγίας σε επαναφέρει στην πραγματικότητα.

Όλοι, λοιπόν, οι Κακουραίοι θα θέλαμε να ήμασταν εκεί, σ’ αυτό τον τόπο και να την παρακαλέσουμε να δίνει παρηγοριά κι ελπίδα σε όσους την έχουν ανάγκη.

Του χρόνου ελπίζω να μη λείπει κανείς από τη δική μας Παναγιά.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Τα παζάρια του Σεπτέμβρη

Οι εμποροπανηγυρεις γίνονταν συνήθως μια φορά το χρόνο με σταθερή περιοδικότητα το καλοκαίρι και το φθινόπωρο, ιδίως το Σεπτέμβριο!

Υπήρχαν όμως και περιοχές που τα παζάρια γίνονταν το χειμώνα - Δεκέμβριο και Ιανουάριο. Και περιοχές που φιλοξενούν τα παζάρια δύο και τρεις φορές μέσα στη χρονιά, όπως η Λαμία.

Υπήρχε πάντα μια θρησκευτική γιορτή η οποία ταυτιζόταν με την εμποροπανηγυρη. Στον τόπο μας το πανηγύρι του Γκορτσουλιού στις 8 του Σεπτεμβρίου, που κρατούσε μία εβδομάδα και της Τεγέας με διάρκεια 15 ημερών.

Μεγάλες σεπτεμβριότητες εμποροπανηγυρεις ήταν από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας της Ελασσόνας (σημαντική μέχρι σήμερα) και της Συλλίμνου στο χωριό Γέντζε στη Βόρεια Θράκη που διαρκούσε από τις 4 Σεπτεμβρίου ως 26 Οκτωβρίου.

Ως τόποι εμποροπανηγύρεων επιλέγονταν μέρη όπου ήταν σημαντικοί συγκοινωνιακοί κόμβοι, κέντρα μεγάλης παραγωγής και τόποι μεγάλων θρησκευτικών συγκεντρώσεων.

Σήμερα όπου το εμπόριο, εγχώριο και διεθνές, έχει προσλάβει ευρωπαϊκές διαστάσεις, οι παραδο-

σιακές εμποροπανηγυρεις που διήνυσαν συχνά βίο αιώνων, συνεχώς υποχωρούν, καταργούνται ή εξελίσσονται σε εμπορικές εκθέσεις.

Οι καιροί αλλάζουν συνεχώς.

Διάλεξα από τα μεγάλα χρόνια του παζαριού του Σεπτέμβρη μια ευαίσθητη χορδή από ένα μοιρολόγι.

Ήθελα να γινότανε στον Άδη πανηγύρι, να πήγαινα ν’ αγοράζα παλικάριού ντουφέκι και καλαμάρι με άλυτους για τους γραμματισμένους.

Ν’ αγοράζα μια λυγρή μια δόλια μικρομάνα που θρήκε το παιδί μικρό στην κούνια να κοιμάται.

Γωγώ Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη

Επιστροφή στα θρανία

Γράφει ο Γιάννης Μ. Ζαρόκωστας

Αυτή η εποχή θυμίζει πάντοτε σχολείο. Ακόμη και αν έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε που η πλάκα με το κοντύλι, το μελανοδοχείο, ο κοντυλοφόρος με την πένα για τους παλιότερους ή η μωρωδιά του μολυβιού και της αρωματικής γόμας για τους νεότερους, γέμιζαν το παιδικό δωμάτιο.

Η αλήθεια είναι πως συνήθως τέτοια εποχή αυξάνονται οι ευθύνες, απλώνονται μπροστά μας πολλά νέα σχέδια, που απαιτούν δουλειά και γενικά υπάρχει η αίσθηση ότι τόσο ο Σεπτέμβριος όσο

και ο Οκτώβριος είναι μήνες προετοιμασίας. Και κάθε είδους προετοιμασία αγχώνει. Αυτό δε ισχύει για μικρούς και μεγάλους.

Γιατί προετοιμασία σημαίνει δημιουργία. Ετοιμάζουμε πράγματα. Χαράζουμε πορεία. Μπαινούμε σε εγρήγορση. Και αυτό γεννάει ελπίδες. Για κάτι καλύτερο από τα προηγούμενα, για κάτι καινούργιο και άγνωστο ή σχεδόν άγνωστο, που πάντως έχει το περιθώριο να γίνει σπουδαίο.

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ λειτουργεί και εξυπηρετεί πλήρως όλους όσους θελήσουν να δοκιμάσουν τη φιλοξενία του.

Τηλ: 27960-61154 και 27960-61145 κ. Δήμητρα Ρόκκα, υπεύθυνη λειτουργίας του Ξενώνα.

Ο Ξενώνας μας στο όμορφο χωριό μας σας περιμένει να σας ξεκουράσει. Κλείστε εγκαίρως δωμάτια.

Καλή χρονιά

Με την ευκαιρία της έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς ευχόμαστε σε όλα τα παιδιά του χωριού «**Καλή σχολική χρονιά**» και «**Καλή πρόοδο**». Τους θυμίζουμε ότι από φέτος θα λειτουργήσει η βιβλιοθήκη του χωριού με υπεύθυνο τον **κ. Διονύση Σταματόπουλο**.

Λίγα χωριά έχουν το προνόμιο να διαθέτουν βιβλιοθήκη και αυτό πρέπει να το εκμεταλλευτούν για να πλουτίσουν τις γνώσεις τους και να διευρύνουν τους πνευματικούς τους ορίζοντες.

Υπενθυμίζουμε σε όλους ότι η βιβλιοθήκη είναι εμπλουτισμένη με βιβλία για όλες τις ηλικίες.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ευχαριστούμε

Το Δ.Σ. του Συλλόγου με πόνο ψυχής πήρε την αμετάκλητη παραίτηση της **κ. Γωγώς Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη** από τη διεύθυνση της εφημερίδας μας. Η Γωγώ για δεκατρία (13) ολόκληρα χρόνια αποτελούσε τον στυλοβάτη της εφημερίδας έχοντας τόσο την επιμέλεια της ύλης όσο και τη βασική αρθρογραφία της.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί τη Γωγώ για την πολύχρονη και πολύτιμη προσφορά της.

Ελπίζει δε ότι θα παραμείνει στο πλευρό της εφημερίδας μας αρθρογραφώντας αλλά και συμβουλευοντας με την πολύχρονη πείρα της τη συντακτική επιτροπή.

Γωγώ σε ευχαριστούμε.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, το ΚΑΚΟΥΡΙ.

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ’ όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν’ ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

— Ο Χρήστος Κουκουβίνος και η γυναίκα του Αλεξάνδρα, το γένος Κώστα Ι. Δούρου, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, αγόρι, στις 13-6-2009.

— Ο Παναγιώτης Ρεβελιώτης και η γυναίκα του Τούλα, το γένος Ιωάννη Συμπόνη, απέκτησαν το δεύτερο αγόρι τους, στις 20-7-2009, μετά από τον τετράχρονο Ανδρέα.

Τους ευχόμαστε θερμά να τους ζήσουν και να τα καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Γάμοι

— Ο Κώστας Δ. Κολιόπουλος και η Κωνσταντίνα Γώγολα παντρεύτηκαν στις 16 Αυγούστου 2009 στον Ι.Ν. Αγίου Κωνσταντίνου στο χωριό. Επίσης βάφτισαν το αγοράκι τους, στο οποίο οι νονοί Ανδρέας και Δήμητρα Καλύβα, έδωσαν το όνομα Δημήτρης. Μετά γλέντησαν Κολιοπουλείκα, στο κέντρο "Η ΠΛΑΤΕΙΑ" του Δημ. Σταθούλη. Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι και να χαίρονται το Δημητράκη τους.

— Ο Δημήτρης Φραγκογιάννης και η Φανή Διον. Σταματοπούλου παντρεύτηκαν το Σάββατο 20 Ιουνίου 2009 στον Ι.Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου στην Κόρινθο. Η γαμήλια δεξίωση δόθηκε με κάθε λαμπρότητα στον εξαιρετο χώρο του ξενοδοχείου "Blue Pearl", στην παραλία Λεχαιού, με πλήθος καλεσμένων.

— Ο Αθανάσιος Ιακωβίδης, αξιωματικός της Αεροπορίας και η Έλσα Θεοδώρου Κατσίνη, παντρεύτηκαν στις 6-9-2009 στον Ι.Ν. Αγ. Φωτεινής στην Αρχαία Μαντινεία. Μετά ακολούθησε λαμπρό γαμήλιο τραπέζι και γλέντι με πάρα πολλούς καλεσμένους στο κέντρο "SUNSET" του Καρδάρα.

— Ο Γιώργος Χριστοφόρος Σταματοπούλος και η Γεωργία Λαμπράκη παντρεύτηκαν στις 22 Αυγούστου 2009 στον Ι. Ν. Αγίου Γεωργίου Λουκά.

Το γαμήλιο γλέντι με πολλούς καλεσμένους έγινε στο κέντρο «Δίονυσος» στην Τρίπολη.

Σ' όλους τους νεόνυμφους ευχόμαστε βίο ανθόσπαρτο και ευτυχία.

Επιτυχόντες σε ΑΕΙ-ΤΕΙ

— Γεώργιος Ηλιόπουλος του Αλέκου, 8ος στην Οδοντιατρική Αθηνών.

— Σταυρούλα Αθαν. Παναγιωτάρου, Αρχιτεκτόνων - Μηχανικών Πολυτεχνείου Κρήτης.

— Χονδρός Ιωάννης, το γένος Δημήτρας Κ. Χριστοπούλου, Ηλεκτρολόγων - Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών Θεσ/νίκης.

— Χρόνης Στέργιος του Παναγ., Πληροφορικής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

— Χρόνης Κώστας του Αλέκου, Πληροφορικής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

— Παυλή Γεωργία του Δημητρίου, Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών Θεσ/νίκης.

— Γαλαζούλα Μαργαρίτα, το γένος Γεωργίας Διον. Μπουρτσουκλή, Κοινωνικής Πολιτικής Παντείου.

— Μπουρτσουκλή Ευρυδική του Νικολάου, Γαλλική Φιλολογία και Γλώσσα Αθηνών.

— Μπράμη Ολυμπία, το γένος Μαρίας Διον. Μπουρτσουκλή, Αγγλική Φιλολογία Αθηνών.

— Σταθούλης Γεώργιος του Δημ., Διοίκηση Επιχειρήσεων, ΤΕΙ Αθηνών.

— Χρήστος Ζής του Γεωργίου, Οικονομικά - Ναυτικά Πανεπιστημίου Αιγαίου.

Συγχαρητήρια σε όλους τους επιτυχόντες και ευχές για καλές σπουδές.

Υ.Γ.: Ζητάμε συγγνώμη αν υπάρχουν και άλλοι επιτυχόντες και δεν τους μάθαμε. Παρακαλούμε, ενημερώστε μας!

Νέοι πτυχιούχοι

— Η Ολυμπία Μπράμη, το γένος Μαρίας Διον. Μπουρτσουκλή, πήρε το πτυχίο της στην Ιταλική Φιλολογία.

Την συγχαίρουμε θερμά και της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Συγχαρητήρια

Εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια στο Γιώργο Ηλιόπουλο του Αλέκου και της Γιώτας και στο Γιάννη Χονδρό του Παναγιώτη και της Δήμητρας (το γένος Χριστοπούλου) που κατά τις γενικές εξετάσεις άριστευσαν και πέρασαν ο πρώτος στην Οδοντιατρική Αθηνών (19.600 μόρια περίπου) και ο δεύτερος στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ του Πολυτεχνείου Θεσσαλονίκης (19.200 μόρια περίπου).

Τους ευχόμαστε υγεία και καλές σπουδές. Διονύσης και Άννα Σταματοπούλου

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο

Ιδιοκτησία
Σύλλογος Αρτεμισιωτών
Αττικής
Γλάδστανος 10 Αθήνα 10677
Τηλ: 210 6231889

Εκδότης:
Ι. Δ. Σταματοπούλος
Τηλ: 210 6231889

Ετήσιες Συνδρομές: 6
Εξωτερικού Δολ. 30

Συντακτική επιτροπή:

Παπαθεοδώρου-Καραγιάννη
Γωγώ
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματοπούλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπενεχούτσου Κωστούλα
Μπρότση-Αλωνισιώτη Ειρήνη

Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου
Εκδόσεις-Γραφικές τέχνες
Αριστέα Καρπούζη
Θεοδοσίου 21 Ίλιον (Ν. Λιόσια)
• Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2625277
e-mail: karpouzi@otenet.gr

Σ' αυτούς που έφυγαν

Γεώργιος Ι. Νάγος

Στις 18 Ιουλίου 2009 και ύστερα από βαρύ εγκεφαλικό επεισόδιο και νοσηλεία στο νοσοκομείο Τρίπολης, έφυγε από κοντά μας ο Γιώργος σε ηλικία 79 ετών. Η κηδεία του έγινε στην εκκλησία του χωριού και την παρακολούθησαν όλοι σχεδόν οι πατριώτες και πολλοί ξένοι, γιατί ο Γιώργος ήταν πολύ αγαπητός.

Τον επικήδειο εξεφώνησε η κ. Ελένη Β. Δάμη με τα παρακάτω λόγια:

«Μετά το Νίκο, τον αδερφό σου, φεύγεις και 'σύ Γιώργο! Ποιός να το περίμενε! Δεν έχουν περάσει καλά καλά ούτε τρεις μήνες και η οικογένεια βυθίζεται πάλι στο πένθος.

Και όχι μόνο η οικογένεια, η γειτονιά, το χωριό και κυρίως ο Άι-Γιώργης. Περισσότερο σε ήξερε το μαντρί και ο κάμπος παρά το σπίτι σου.

Από μικρό παιδί αυτή τη δουλειά έμαθες και την έμαθες καλά, κοντά στον πατέρα σου το μπάριμα Γιαννάκο, ο οποίος έφυγε νωρίς από τη ζωή κι έτσι πήρες τα ηνία της οικογένειας εσύ, ως μεγαλύτερος. Προστάτης με λίγα λόγια. Πάντα πρόθυμος να βοηθήσεις.

— Μεγάλη ψυχή ο Γιώργος! Καλοσυνάτος και φιλόξενος. Το σπίτι του πάντα ανοιχτό για όλους. Άκουγα την Κατερίνη, πολύ συχνά, να λέει: «Σαν το Ναγέικο σπίτι κανένα. Αυτοί με βοήθησαν να περάσω τη χηρεία μου».

Σήμερα φεύγει από κοντά μας ένας άνθρωπος ξωμάχος, που η ζωή του θα μπορούσε να είναι παραδειγματική για πολλούς.

Πρώι πρώι στον αγώνα, χειμώνα καλοκαίρι. Ούτε αργίες ήξερε ούτε καφενείο. Η ζωή του όλη ήταν το κοπάδι.

Εργατικός, φιλότιμος, φιλόξενος, έντιμος, υπερήφανος, καλός οικογενειάρχης και κυρίως ήσυχος. Δεν πείραξε ποτέ κανέναν. Φιλήσυχος! Κοίταζε μόνο τη δουλειά του. Ένα δρομολόγιο γνώριζε μέχρι τη στιγμή που αρρώστησε. Εκείνο του Αγιωργιού. Όμως, όλ' αυτά τα χρόνια, δεν ήσουν μόνος Γιώργο. Στο πλευρό σου είχες την Πίτσα, η οποία σε συντρόφευε πιστά και με πολλή αγάπη.

Θα σε θυμόμαστε για όλ' αυτά τα χαρίσματα που είχες».

Θερμά συλλυπητήρια και κουράγιο στη γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τ' αδέρφια σου και κυρίως τα εγγονάκια σου, Γιώργο, Κωνσταντίνο και Παναγιωτάκη, που θα σε ψάχνουν και δεν θα σε βρουν όταν γυρίζουν από το σχολείο.

Στο Γιώργο

Μου είναι παντελώς αδύνατο να πιστέψω πως σε διάστημα μικρότερο του μηνός έφυγε για πάντα από κοντά μας σε ηλικία 79 ετών ένας δικός άνθρωπος, ο Γιώργης.

Μου φαίνεται πως ζω ένα εφιαλτικό όνειρο και όχι την πραγματικότητα. Από στιγμή σε στιγμή νομίζω πως θα βγει στη βεράντα να φωνάξει τα τρία εγγονάκια του, το Γιώργο, τον Κωσταντίνο και το μικρό Παναγιώτη, που όχι απλώς τα αγαπούσε αλλά τα λάτρευε. Και μου είναι αδύνατο να συνειδητοποιήσω τον απρόσμενο θάνατό του, γιατί ο Γιώργης ήταν ένας άνθρωπος αεικίνητος, πολύ εργατικός και δραστήριος χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα υγείας. Διέθετε χαρίσματα που σπάνια τα συναντάμε στους σημερινούς ανθρώπους. Ήταν άνθρωπος καλοσυνάτος, καλόκαρδος και πάνω απ' όλα φιλόξενος. Το σπίτι του ήταν ανοιχτό σε όλους.

Γεννήθηκε το 1930 και ήταν το πρωτότοκο παιδί του μπαρμπα Γιαννάκου και της θεία Θανασώς. Παιδί της κατοχής, μπόρεσε και αντιμετώπισε όλες τις στερήσεις και όλους τους κινδύνους της εποχής εκείνης βγαίνοντας νικητής. Μαζί με τον πατέρα του δούλεψαν σκληρά, για να τα βγάλουν πέρα. Άσκησε το επάγγελμα του κτηνοτρόφου μέχρι τα γεράματά του. Σε ηλικία 29 ετών παντρεύτηκε την Πίτσα, η οποία στάθηκε βράχος στο πλευρό του μέχρι το τέλος της ζωής του.

Δούλεψαν σκληρά και οι δυο για να ανταποκριθούν στις οικογενειακές τους υποχρεώσεις. Απέκτησαν δύο παιδιά, το Γιάννη και το Σωτήριο. Το Σωτήριο τον κράτησε στο σπίτι, για αποκούμπι όπως λέμε και

Αγγελικώ Κ. Νάγου

Στις 9 Αυγούστου 2009 έφυγε από τη ζωή, ύστερα από ολιγόμηνη μάχη με την επάρατη νόσο, η Αγγελικώ Κ. Νάγου.

Τη νεκρώσιμη ακολουθία, στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο χωριό, παρακολούθησαν πάρα πολλοί πατριώτες και κάτοικοι από τα γύρω χωριά. Τη νεκρή αποχαιρέτησε η Πρόεδρος του Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής κ. Ελένη Δάμη με τα παρακάτω λόγια:

«Σήμερα, τούτη τη ζεστή μέρα, στην καρδιά του καλοκαιριού, είμαστε εδώ όλοι οι χωριανοί και πολλοί ξένοι να πούμε το τελευταίο αντίο στην Αγγελικώ. Να πούμε αντίο σε μια μάνα, σε μια μάνα που θα τρίζον τα σκαλοπάτια, όταν θα τα κατεβαίνει, γιατί η οικογένειά της τη χρειαζόταν και τη χρειαζόταν πολύ.

Όπως χρειαζόταν και αυτή τη δική της μάνα, όταν την έχασε πολύ μικρή, σε ηλικία μόλις δύο ετών. Παρ' όλ' αυτά, δεν το έβαλε κάτω. Αγωνίστηκε σκληρά και ήταν νικήτρια, μέχρι τη στιγμή που την επισκέφτηκε η επάρατη νόσος και η οποία δυστυχώς δεν ξεχωρίζει αν είσαι γέρος, νέος, παιδί κι έχεις όλη τη ζωή μπροστά σου.

Το κορίτσι με το γλυκό χαμόγελο δεν θα είναι πια κοντά μας. Θα είναι εκεί ψηλά στο πάνθεο των αγγέλων, όπου είναι όλες οι μανάδες του κόσμου και προστατεύουν τα παιδιά τους από ψηλά.

Ηρωική μορφή η Αγγελικώ! Αγωνίστρια της ζωής. Δούλεψε σκληρά τη γη, όπως όλες οι Κακουραϊκές μάνες. Κουράστηκε προσπαθώντας να πετύχει το στόχο της, που δεν ήταν άλλος από την επιβίωση και την τακτοποίηση της οικογένειάς της.

Με σπαραγμό ψυχής φαντάζομαι, όπως κάθε μάνα, αναγκάστηκε να ξενιτέψει το ένα από τα τρία κοριτσάκια της τη Γωγώ, η οποία έτρεξε και ήρθε, όσο πιο γρήγορα γινόταν από την ξενιτιά να προσφέρει ό,τι μπορούσε τις τελευταίες και δύσκολες ώρες της μανούλας της.

Πρόθυμη, καλή, γλυκομίλητη, δουλευταρού και πολύ κοινωνική η Αγγελικώ. Θα λείψει από τις εκδηλώσεις μας, τις εκδρομές μας και γενικότερα από τη ζωή μας.

Μη φοβάσαι, Αγγελικώ! Σε τούτο το μεγάλο και άχαρο ταξίδι, που όρισε η μοίρα σου, δεν θα είσαι μόνη. Θα σε συντροφεύουμε όλοι εμείς. Ο Κωνσταντίνος σου, οι κόρες σου Μαρία, Γωγώ, Αθανασία, ο γιός σου Δημήτρης, τ' αδέρφια σου και όλοι εμείς με τη σκέψη μας και την αγάπη μας.

Καλό σου ταξίδι, Αγγελικώ!

Βαριά θλίψη απλωμένη στο σπίτι. Πήρε την γαλήνη ο πόνος και την ταξίδεψε μακριά. Σβήστηκαν οι φωνές του γέλιου και στα πρόσωπα ζωγραφίστηκε η θλίψη πένθιμη, σκληρή, σαν τη μεγάλη συμφορά. Έφυγε η Μάνα μας. Στην ψυχή μας κρεμάστηκε και στα μάτια μας το δάκρυ. Έφυγε από κοντά μας, σιωπηλή σαν Παναγιά περιμένοντας καρτερικά το θάνατο, στο κρεβάτι του πόνου. Κλειδώσαμε τα χείλη μας, κλειδώσαμε την καρδιά μας και μονάχα ο νους μας γυρίζει ελεύθερος, να μας θυμίζει όλα όσα ζήσαμε μαζί της. Στις καλές και στις άσχημες στιγμές μας. Στις μέρες που την βλέπαμε να αγωνίζεται μέρα, νύχτα για να μας μεγαλώσει, για να μας μορφώσει, να μας προσφέρει μια καλύτερη ζωή, να γίνουμε χρήσιμοι άνθρωποι. Πόσο σκληρά αγωνίστηκες! Πόσο πολύ κουράστηκες! Πόσο πολύ μας αγάπησες!!! Πολλά δάκρυα είναι η σπονδή της αγάπης για σένα Μάνα μου, που πήρες τόσο νωρίς το δρόμο για τον αληθινό κόσμο του δημιουργού. Μια παντοτινή προσευχή είναι το τραγούδι της θύμησης ένα λουλούδι που θα πεθάνει μονάχα μαζί με την ψυχή μας!

Καλό σου ταξίδι μανούλα μου
Στη μνήμη της μητέρας μου η κόρη της Αθανασία

Σ' αυτούς που έφυγαν

Αφιέρωμα
στους πολυαγαπημένους μου
γονείς και αδέρφια

Βάσανα, πίκρες και καημοί,
απ' όπου ν' αντικρύσω
και με ματωμένη την καρδιά
ήρθε η ώρα και πάλι να θρηνήσω.

Σαν να μην έφταναν
όλα που είχαν συμβεί
ήρθε τώρα η στιγμή
κι ο Κώστας να χαθεί. Γιατί;

Ο θάνατος είναι πικρός
γιατί κορμιά νεκρώνει
και από τότε που σας έχασα
την ψυχή μου μαραζώνει.

Μαυρίλα, σκότος, καταχνιά,
απ' όπου ν' αγναντέψω
όπου τα δακρυσμένα μου
ματάκια κι αν στρέψω.

Πολλές φορές τα μάτια μου
θα στέκουν βουρκωμένα
σαν θα γυρνά η σκέψη μου
στα χρόνια σας τα χαμένα.

Κάποιο τραγούδι χαρωπό
στη γη θα τριγυρίζει,
τα νιάτα σας που χάσατε
για πάντα να θυμίζει.

Από την ψυχή σας ο ουρανός
ας πάρει την καλοσύνη
ν' απλωθεί πιο ξάστερος
πιο γαλανός να γίνει.

29 χρόνια πέρασαν
πολυαγαπημένη μου αδελφή
μα εγώ ποτέ δεν θα ξεχάσω
τη θλιβέρη ημέρα αυτή.

Εχθές σε είδα στον ύπνο μου
Λατρεμένη μου αδελφή
Είμασταν λέει κάπου μαζί
Να μπορούσε να ήταν αλήθεια αυτό!
Ηταν όμως μόνο ένα όνειρο πικρό.

Τι κακό είναι αυτό
Αναρωτιέμαι κι εγώ
Κάποιος λέει όμως
Ηταν φαίνεται γραφτό.

Κοιτάζω γύρω μου παντού
Ώρες ατέλειωτες αλλά!
Στα δακρυσμένα μάτια μου
Τ' αδέρφια μου πουθενά
Αραγε γιατί να συμβαίνουν αυτά;

Περπατάω και παραμιλώ
Αναστενάζω και πονώ
Τι να κάνω δεν ξέρω
Είναι πολύ βαρύς ο πόνος
Ρωτήστε εμένα που τα 'χω ζήσει
Αχ, να υπήρχε κάποια λύση.

Με τη σκέψη σας ξυπνώ
Αναμνήσεις πολλές
Να μου θυμίζουν εσάς
Νοσταλγώ πολύ να σας δώ
Αχ, να μπορούσε να γίνει αυτό!

Πολυαγαπημένοι μου γονείς και αδέρφια, δεν θα σας ξεχάσω ποτέ, θα σας θυμάμαι πάντα μ' αγάπη και νοσταλγία.

Γεωργία Κολιοπούλου-Γαλάνη

Σοφία Μπενεχούτσου - Ζευγώλη

Στις 21 Ιουλίου 2009 μετά από ολιγοήμερη ασθένεια, έφυγε από κοντά μας η Σοφία Ζευγώλη, κόρη του Γιάννη και της Ευδοξίας Μπενεχούτσου. Η Σοφία γεννήθηκε στο Κακούρι όπου και τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο. Πήγε στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου στο Λεβίδι και στην συνέχεια στην Τρίπολη, όπου τελείωσε το τότε οκτατάξιο Γυμνάσιο.

Η Σοφία ήταν πολύ όμορφη και αθλητικός τύπος, γι' αυτό επέλεξε να σπουδάσει στη Γυμναστική Ακαδημία. Εργάστηκε σαν Γυμνάστρια για μερικά χρόνια, στη συνέχεια διορίστηκε ως φυσιοθεραπεύτρια στο ΠΙΚΠΑ Βούλας και αργότερα στο ΠΙΚΠΑ Πεντέλης απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε.

Το 1963 παντρεύτηκε με τον Γιώργη Ζευγώλη από την Απείρανθο της Νάξου, στον οποίο ανήκε ο θαυμάσιος Ενετικός Πύργος του Ζευγώλη του 17ου αιώνα. Ο πύργος μέχρι τον 19ο αιώνα ανήκε στους Ενετούς άρχοντες Σομαρίπα και Κάστρι και κατόπιν αγοράστηκε από την οικογένεια Ζευγώλη.

Η Σοφία με τον Γιώργη έκαναν όνειρο ζωής την αναστήλωση του Πύργου και με αρχιτέκτονα την αδελφή της Σοφίας Ιωάννα Μπενεχούτσου κατάφεραν να φέρουν εις πέρας αυτό το έργο.

Ο Πύργος του Ζευγώλη είναι ένα από τα σημαντικότερα μνημεία της Νάξου, αλλά ταυτόχρονα και ένα σπίτι ανοιχτό για όλους. Εκεί η Σοφία φιλοξένησε πολλούς πολιτικούς, επώνυμους καθώς και απλούς ανθρώπους. Η απουσία της είναι ήδη αισθητή στην Απείρανθο.

Η Σοφία ενδιαφερόταν για τις τέχνες και τα γράμματα, ήταν πάντοτε ενημερωμένη για το τι συνέβαινε στην Ελλάδα και ολόκληρο τον κόσμο, διάβαζε καθημερινά εφημερίδες και περιοδικά, παρακολουθούσε με πάθος τις ειδήσεις στην τηλεόραση και το ραδιόφωνο και πολλές φορές

συμμετείχε σε έντονες πολιτικές συζητήσεις.

Στην Απείρανθο, όπου οι άνθρωποι είναι ιδιαίτερα πνευματώδεις, μαζί με τον σύζυγό της Γιώργο, που αγαπούσε ιδιαίτερα την ποίηση, οργάνωναν υπέροχες φεγγαρόλουστες ποιητικές βραδιές.

Τώρα ο μοναχογιός της Δημήτρης, λάτρης και αυτός της Απείρανθου και του Πύργου, φέρνει το βάρος της συνέχισης του πάθους των γονιών του.

Σοφία μας λείπει πολύ, εγώ δεν θα σε ξεχάσω ποτέ.

Κωστούλα Μπενεχούτσου

«Στην κυρά του Πύργου»

Στο άκουσμα γι' αυτό σου το ταξίδι
έπαθα σοκ αγαπημένη μου Σοφία,
πας για τον Γιώργη σου, που έχει φύγει ήδη
αφήνοντας γιού και εγγονής την ευτυχία.

Διάλεξες από όλους μας τον Κύρη
που θάχει φτιάξει ένα άλλο ΠΥΡΓΟ
η λατρεία για εκείνο σ' έχει παρασύρει
και δεν μπορούσες να σκεφτείς τους άλλους λίγο.

Πρόσχαρη, φιλόξενη με το χαμόγελο στα χείλη
δεχόσουνα στον Πύργο χιλιάδες επισκέψεις
γι' αυτό ο καθένας μας ευγνωμοσύνη σου οφείλει
και θ' αγναντεύουμε μήπως σ' αυτόν θα επιστρέψεις.

Ήσουν ότι ωραίο έχει περάσει απ' αυτό τον τόπο
σε σκέφτομαι και είναι αδύνατο να το πιστέψω
μήπως λοιπόν εσύ θα βρεις τον τρόπο
να έρθεις πάλι και να σε βρώ σαν επιστρέψω.

Άφησες πίσω τον μοναχογιό και το εγγόνι
που λάτρεψες όσο το ΧΡΙΣΤΟ η Παναγία
γιατί να μη μείνεις ακόμα λίγοι χρόνοι
ξέρω προτίμησες στους ουρανούς να είσ' αγία.

Έκανες την Απείρανθο δικό σου τόπο
ΕΣΥ, που η καταγωγή σου ήτανε σπουδαία
έδωσες το παράδειγμα και άλλων ανθρώπων,
πως στο χωριό μας υπάρχουν όλα τα ωραία.

Δεν θα ξεχάσω τη γλυκύτατη μορφή σου
θα είσαι υπόδειγμά μου όσο ακόμα ζήσω
εσύ ένα αστέρι, ένας ήλιος για το χωριό μας ήσουν
το φως θα συνεχίσει γιατί αφήνει το Δημήτρη πίσω.

Καλό ταξίδι αγαπημένη μου ΣΟΦΙΑ
χίλια φιλιά στον Κύρη σου να δώσεις
εύχομαι κι εκεί να βρεις την ευτυχία
και χαιρετισμούς σε όσους ανταμώσεις.

Π. Ζευγώλη

Γιώργος Ευαγ. Κολιόπουλος

Με θλίψη και πόνο μάθαμε στις 30-8-2009 για το θάνατο ενός ακόμη νέου συγχωριανού μας του Γιώργου Ε. Κολιόπουλου. Ο Γιώργος ήταν το μοναχοπαίδι του Βαγγελάκου του Κολιόπουλου, άριστος μαθητής, πέρασε στη Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έγινε Φιλολόγος. Είχε όμως την ατυχία να χάσει από πολύ μικρός τη μητέρα του και αυτό τον έδωσε υπερβολικά με τον πατέρα του. Πρέπει να ήταν αρχές του '80 όταν ο Βαγγελάκος πέρασε από το γραφείο μου στην Τρίπολη και θυμάμαι με πόση υπερηφάνειαμίλαγε και δικαιολογημένα, για τις επιδόσεις του γιού του στα γράμματα. Η πολύχρονη όμως ασθένεια του πατέρα του (βαρύ εγκεφαλικό που κράτησε αρκετά χρόνια) που μόνος του τον κούραρε σε ένα μικρό διαμέρισμα στην Αθήνα, του δημιούργησε ψυχολογικά προβλήματα που δυστυχώς δεν μπόρεσε να ξεπεράσει αν και πολλοί προσπαθήσαμε να τον βοηθήσουμε, αλλά μάταια.

Τα τελευταία χρόνια ήταν στην Κόρινθο χωρίς φίλους, μακριά από τους συγγενείς και χωρίς μόνιμη δουλειά. Έτσι οδηγήθηκε στην απόφασή του να φύγει από τη ζωή.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ι.Δ.Σ.

Παναγιώτης Σταθούλης

Φέτος το καλοκαίρι, για πρώτη φορά, ανάμεσα στους άλλους που δεν επισκέφθηκαν το χωριό, ήταν και ο αγαπητός σε όλους πατριώτης Παναγιώτης Σταθούλης. Ο γλυκύτατος, σεμνός και αφανής Παναγιώτης, που κάθε καλοκαίρι συνήθιζε να 'ρχεται στην Ελβετία του, όπως αποκαλούσε το Κακούρι.

Η απουσία του τον ξανάφερε στη μνήμη μας και με την ευκαιρία αυτή παραθέτουμε ειδικό αφιέρωμα σ' αυτόν, που δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα «Ελληνικά Χρονικά» της Ελληνικής Κοινότητας της Νότιας Αφρικής.

Έφυγε από κοντά μας μια σπάνια προσωπικότητα. Ένας άνθρωπος που στο πέρασμά του άφησε ανεξίτηλα σημάδια ανθρωπιάς.

Έζησε τη ζωή του όμορφα, έχοντας δίπλα του την πολυαγαπημένη του σύζυγο Όλγα (το γένος Μουτσάτσου) και την ωραία οικογένεια. Τα παιδιά τους, Ιωάννη, Βασίλη και Μαριγώ, με τις οικογένειές τους. Χαιρόταν την οικογένειά του και μας έδινε την εντύπωση πως γι' αυτήν ζούσε. Μάλιστα είχε πει κάποτε πως η πραγματική του περιουσία, το κληροδότημά του ήταν τα εγγόνια του. Χαιρόταν και τα αδελφια του Θανάση και Βασιλική με τις οικογένειές τους.

Τιμούσε και σεβότανε την μνήμη των γονιών του, Ιωάννη Σταθούλη και Μαριγώς, το γένος Μανέλη. Οι γονείς του καταγότανε από το

χωριό Κακούρι, σήμερα ονομάζεται Αρτεμίσιο, στο νομό Αρκαδίας στην Πελοπόννησο. Παντρεύτηκαν το 1935 στην Τρίπολη και ζήσανε για λίγο στο σπίτι τους στο Κακούρι. Ο θεμέλιος λίθος του σπιτιού γράφει το έτος «1935» χαραγμένο επάνω του. Γρήγορα μετανάστευσαν στην Νότιο Αφρική και την 1η Σεπτεμβρίου 1936 γεννήθηκε ο Παναγιώτης στο Μπεπόνι. Μάλιστα ο Παναγιώτης καυχόταν ότι η «σύλληψη» έγινε στο Κακούρι και αυτό τον έκανε «πραγματικό Κακουραίο»! Το σπίτι στο χωριό το θεωρούσε ως πρώτο του πατρικό. Μετά από λίγα χρόνια η οικογένεια μετακόμισε στο Άλμπερτον και αυτό το σπίτι το θεωρούσε ως δεύτερο πατρικό του.

Ο Παναγιώτης μαζί με τον αδελφό του Θανάση ήταν πολύ αγαπημένοι. Είχαν μια ξεχωριστή, στενή, μάλλον αχώριστη σχέση από τα παιδικά τους χρόνια. Ακόμη, δουλεύανε μαζί, αναπτύσσοντας τις επιχειρήσεις που είχαν αρχίσει με τον πατέρα τους Ιωάννη.

Ο Παναγιώτης αγαπούσε όλο τον κόσμο. Έκανε φίλους εύκολα και εύκολα τους βοηθούσε αν χρειαζόταν. Δεν ξεχώριζε τους ανθρώπους. Μπορούσε να βρεθεί σε μια δεξίωση με τα ανώτερα στελέχη της Κυβέρνησης με την ίδια ευκολία που μπορούσε να κάτσει για κολατσιό με τους βοσκούς σ' ένα λιβάδι της Αρκαδίας. Είχε πάντα ένα καλό λόγο για τον καθένα.

Ο Παναγιώτης υπήρξε ένας άνθρωπος με έντονο και βαθύ θρησκευτικό συναίσθημα. Καθημερινά κρατούσε μια προσευχή στην τσέπη του και βρισκόταν στην Εκκλησία σχεδόν κάθε Κυριακή.

Η Εκκλησία «Κοίμηση της Θεοτόκου», στολίδι για το Άλμπερτον, χτίστηκε από τον Παναγιώτη και τον Θανάση για την εκπλήρωση της επιθυμίας του πατέρα τους. Δωρίθηκε από την οικογένεια Σταθούλη, τη μητέρα Μαριγώ, τα τέκνα Παναγιώτη, Αθανάσιο και Βασιλική και τον ξάδελφο Παναγιώτη εις μνήμη του πατέρα και θείου Ιωάννη Σταθούλη, για τον Ελληνισμό του Άλμπερτον και όλους γενιόκότερα για τη συνέχιση της θρησκείας μας. Πρόσφατα ο Παναγιώτης με πρωτοβουλία του και μαζί με τον Θανάση, χτίσανε την Εκκλησία «Άγιος Νεκτάριος» στο Κακούρι.

Ο Παναγιώτης ήταν ένας πραγματικός Έλληνας και αγαπούσε το καθετί Ελληνικό, φρόντιζε και για το μέλλον του Ελληνισμού στη Νότιο Αφρική. Ήταν Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Άλμπερτον από την ίδρυσή της, την οποία βοήθησε για πολλά χρόνια και μετά ως Επίτιμος Πρόεδρος. Βοήθησε με την οργάνωση της Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων και Οργανισμών.

Έπαιξε ένα σημαντικό ρόλο στην ίδρυση της Σχολής ΣΑΧΕΤΙ και πιο πρόσφατα στο George Bizos Saheti Scholarship and Bursary Fund. Μάλιστα βρισκόταν σε μια δεξίωση μαζί με την οικογένειά του για το πιο πάνω Fund, του οποίου ήταν Πρόεδρος, το τελευταίο του βράδυ.

Σε ό,τι έκανε ο Παναγιώτης έδινε τον καλύτερό του εαυτό. Είχε πολλές ασχολίες και πολλά ενδιαφέροντα. Ακόμη κάποτε στα νεαρά του χρόνια είχε δικό του μουσικό συγκρότημα, στο οποίο έπαιζε ο ίδιος το πιάνο και ο αδελφός του Θανάσης το ακορντεόν μαζί με άλλους νέους. Από μικρός ήταν άριστος αθλητής και μαθητής. Στο Matric ήταν Head Boy Prefect στο Germiston Boys High School. Το πρώτο Ελληνόπυλο στο σχολείο του σ' αυτό το αξίωμα και ίσως της εποχής. Αποφοίτησε από την Οικονομική Σχολή του Πανεπιστημίου του WITS. Ήταν μέλος σε πολλά σωματεία και πιο πρόσφατα ήταν μέλος του Board της South African Bank of Athens.

Ο Παναγιώτης Σταθούλης ήταν πράγματι ένας σπουδαίος άνθρωπος. Είχε μια μοναδική ευφυΐα, μια οξυδέρκεια πνεύματος, γρηγορόμυαλος και ετοιμόλογος. Ήταν πολυδιαβασμένος και γνώστης πολλών θεμάτων. Ήταν και πειθαρχικός, καμιά φορά και αυστηρός. Ό,τι καθήκον άξιζε το τελείωνε όσο πιο τέλεια μπορούσε. Είχε μια ζωντάνια μέσα του, μια θέληση για τη ζωή.

Είχε ένα μοναδικό τρόπο να απολαμβάνει τις χαρές της ζωής και να γλεντάει. Μάλιστα ο αδελφός του Θανάσης έλεγε πως "το μυαλό του και η έντονη δραστηριότητά του κούραζαν το σώμα του". Παρ' όλα τα επιτεύγματα ήταν άνθρωπος ταπεινός. Αυτά και τόσα άλλα, που έκανε, τα έκανε γιατί τα πίστευε και γιατί ήταν το σωστό κατά τη γνώμη του, και όχι για δόξες και μεγαλεία. Ήταν ειλικρινής, συνετός και έντιμος. Ήταν ένας ηγέτης.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του και ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Κι ας εμπνευστούμε όλοι μας με τα χαρίσματά του.

Θα είναι αιώνια η μνήμη σου στις καρδιές μας Παναγιώτη Σταθούλη, σύζυγε, πατέρα, παππού, αδελφέ, θείο, νονέ, φίλε, ηγέτη.

Μη μας ξεχνάτε!

Φίλες και φίλοι του Συλλόγου Αρτεμισιωτών, όπου κι αν έρχεται η εφημερίδα μας, μη μας ξεχνάτε. Χωρίς τις δικές σας συνδρομές, δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε. Μην ξεχνάτε τη συνδρομή σας. Σας ευχαριστούμε πολύ.
Το Δ. Σ.

Στο Γιώργο Ι. Νάγο

Συνέχεια από την 2η σελ.

καθημερινά ήταν στο πλευρό του. Ο Γιάννης ακολουθούσε το δικό του δρόμο.

Ο Γιώργης δε φοβήθηκε ποτέ τη δουλειά. Δεν την απέφευγε αλλά την κυνηγούσε, προκειμένου να βγάλει τον επιούσιο. Όποιος χωριανός μας την εποχή εκείνη άνοιγε στέρνα και τον καλούσε να δουλέψει, έτρεχε πρώτος. Στη θεριζοαλωνιστική μηχανή του συνεταιρισμού όλα τα χρόνια ήταν πίσω στο μπαλαριστικό κι έδενε μπάλες. Μια θέση πολύ δύσκολη, γιατί όλη την ημέρα τον έκαιγε ο ήλιος και τον έπνιγε η σκόνη «ο μπουχός». Τι να κάνει όμως έπρεπε να δουλέψει, είχε τόσα στόματα να θρέψει.

Σαν έμπαινε το φθινόπωρο και πλησίαζε το μάζεμα των ελιών κάτω στη Μεσοσηνία και ιδιαίτερα στα Φιλατρά, πρώτος ο Γιώργης άφηνε την οικογένεια και για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, δούλεψε διπλοβάρδια στο μάζεμα των ελιών την ημέρα και τη νύχτα στο λιοτριβί για να φέρει το απαιτούμενο λάδι στην οικογένειά του. Ήταν πραγματικά ένας ήρωας. Φρόντιζε να μην τη λείψει τίποτα.

Ήταν μυαλό ανοιχτό και προοδευτικό. Από τους πρώτους αγόρασε τρακτέρ για τις αγροτικές δουλειές και πρώτος μετέφερε το προβατοκάλυβο κάτω στο ισώμα κοντά σε δρόμο, για να μην τον τρώει όπως μου έλεγε η **ράχη του Κακώση** και η ανηφόρα από το παλιοκάλυβο ως τον επάνω δρόμο.

Το **Καμαράκι** - φυσική πηγή καλού πόσιμου νερού - κοντά στα Ναγαίικα μαντριά ήταν το μέρος που αγαπούσε ιδιαίτερα ο Γιώργης. Εκεί με τους άλλους Ναγαίους, το Χρήστο του μπαρμπα-Νικολή και το Θιοφάνη μετά το άρμεγμα και το πλύσιμο των τενεκέδων και της καρδάρας κάθονταν, έτρωγαν ό,τι είχαν και συζητούσαν με τις ώρες διάφορα θέματα.

Το δρομολόγιο σπίτι - Αγίωργη, Αγίωργη - σπίτι ήταν καθημερινό και γινόταν δυο φορές την ημέρα με τα πόδια χωρίς να τον κουράζει. «**Το περπάτημα είναι υγεία**» μου έλεγε. Γι' αυτό

κι εγώ πίστευα πως ο Γιώργης θα ζήσει πολλά χρόνια. Ο Θεός όμως αλλιώς αποφάσισε. «**Άλλαι μεν βουλαί ανθρώπων, αλλά δε Θεός καλεύει**» έλεγαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι.

Τις λέγες ώρες που ο Γιώργης έμενε στο σπίτι έκοβε συνέχεια βόλτες στη βεράντα σαν το θεριό μεσ' το κλουβί. Αρρωσταίνω μου έλεγε, όταν κάθωμαι εδώ στο σπίτι. Θέλω να πάω κάτω στον Αγίωργη και στο καμαράκι κοντά στο Σωτήριο και τα πρόβατα. Να αλλάξω και καμιά κουβέντα με τον Κίτσιο - έτσι έλεγε πάντοτε τον Χρήστο του μπαρμπα - Νικολή. Εκεί βρίσκω την υγεία μου. Πολλές φορές κατέβαινε κάτω στο δρόμο κι εκεί στο πεζούλι συζητούσαμε διάφορα θέματα πολιτικής και κοινωνικής φύσεως. Εκεί στην αυλόπορτα του σπιτιού την «**αμποριά**» όπως την έλεγε, τακτικά έπιανε συζήτηση με τους γείτονες, άλλοτε με τον Κώστα και την Ευδοκία και άλλοτε με το Γιώργη και την Τασία.

Η μοίρα έπαιξε στο Γιώργη άσχημα παιχνίδια. Προ τριμήνου έχασε τον αδελφό του το Νίκο στην Αθήνα. Γι' αυτό στο γάμο της Φανής μου έλεγε εγώ δε θα 'ρθω, θα έρθουν οι άλλοι για μένα. Όλα πήγαιναν καλά μέχρι που στις 19 Μάη υπέστη εντελώς ξαφνικά ένα εγκεφαλικό επεισόδιο. Μεταφέρθηκε επιζητόντας στο νοσοκομείο και όλοι νομίζαμε πως θα το ξεπεράσει. Δυστυχώς όμως μετά από ένα μήνα στις 19 Ιουνίου - παραμονή του γάμου κιόλας επήλθε το μοιραίο. Γιώργη το κενό που μας άφησε είναι δυσαναπλήρωτο. Ο πόνος για όλους μας και κυρίως για την Πίτσα και τα παιδιά σου αβάσταχτος. Τα εγγονάκια σου σε αναζητούν επίμονα αλλά εσύ που βρίσκεσαι εκεί ψηλά θα τα παρακολουθείς, όπως τα παρακολουθούσες και τα πρόσεχες όταν ήσουν στη ζωή.

Όλοι μας ευχόμαστε ο Θεός να σε κατατάξει σε χώρα ζώντων και να είναι το χώμα που σε σκέπασε ελαφρύ.

Αιωνία σου η μνήμη, Γιώργη. Θα σε θυμόμαστε πάντα.

Διονύσης Σταματοπούλου

Προσφορές στη μνήμη

— **Γεωργίου Ι. Νάγου:**

Οικογένεια Ι.Δ. Σταματοπούλου ... € 50
Σπύρος Β. Σταθούλης 100
Δήμητρα Β. Σταματοπούλου-
Κωνσταντακοπούλου 50
Ελένη Β. Δάμη 30

— **Αγγελικώς Κ. Νάγου:**

Κώστας και Βασιλική Ρόκκα 50
Γιάνα Στ. Ρόκκα-Τσίτζου 50

— **Βασίλη Τριαντάφυλλου:**

Η σύζυγός του Γεωργίτσα 50

— **Γιώργου Ευαγ. Κολιόπουλου**

Η ξαδέλφη του Γεωργία Κολιοπούλου-
Γαλάνη 10€. Η Γεωργία κατέθεσε και 20€
στη μνήμη των γονέων της.

— Στις 3/7/09 συμπληρώθηκε ένας χρόνος από το θάνατο της **Βαρβάρας Κωτσοπού-
Νάνου**, εκπαιδευτικού, που εργάστηκε επί 35 έτη στα σχολεία της Μακεδονίας και καθιερώθηκε ως ξεχωριστή εκπαιδευτικός και παιδαγωγός.

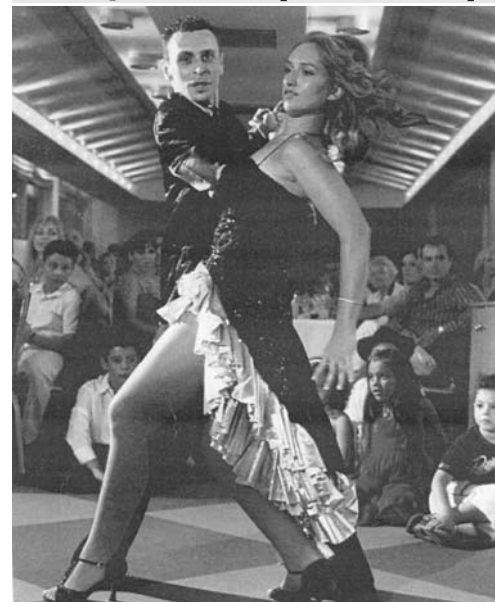
Στη μνήμη της προσέφεραν στο σύλλογο, ο σύζυγός της Γεώργιος Νάνος το ποσό των 300€ και ο Μιχάλης και η Ράνια Κωτσοβού το ποσό των 100€.

Αφίξεις ξενιτεμένων μας

1. Δάμης Πέτρος με τα παιδιά του και τα εγγόνια του
2. Κυπραίος Τάκης (Τσιρίκος) με το γιο του Γιώργο
3. Ο γιος του Δήμου Κυπραίου (Τσιρίκου) Γιώργος
4. Σταματοπούλος Γ. Γιάννης (Ντρόλας) με τη γυναίκα του
5. Μπρότσης Θανάσης με τη γυναίκα του
6. Συμπόνης Κώστας (Κουβαρντάς) με τη γυναίκα του
7. Γκόνος Κώστας με τη γυναίκα του
8. Κοτσιάνη Σωτήρα με τον άνδρα της
9. Κατσίνη Λαμπρινή
10. Οι κόρες της Τούλας Κατσίνη
11. Σταθούλη Παν. Όλγα με το γιό της
12. Κουσιάκη Αλ. Αθηνά
13. Βλάχος Γιάννης του Δήμου με το γιο του και την κόρη του με την οικογένειά της.
14. Τα παιδιά του Τάκη Βασ. Μανέλη
15. Ρόκκας Βασίλης και η κόρη του με την οικογένειά της.
16. Σπυρόπουλος Θ. Κώστας με τη γυναίκα του
17. Σταματοπούλου Αλέξης με τη γυναίκα του
18. Παναγιωτάρου Ντίνα με τον άνδρα της.
19. Παναγιωτάρου Ελένη με την οικογένειά της
20. Παναγιωτάρου Αθ. Γεωργία με τον άνδρα της.

Ζητάμε συγγνώμη αν ξεχάσαμε κάποιον.

Τα παιδιά μας παίρνουν τη σκυτάλη

Η Γωγώ είναι ένα νέο και γλυκό κορίτσι, κόρη της συμπατριώτισσάς μας Διαμάντης Δάμη και του Νίκου Παπαγεωργίου. Η οικογένεια κατοικεί στην Τρίπολη και έχει ακόμη ένα αγόρι τον Τρύφωνα που σπουδάζει.

Τελειώνοντας το Λύκειο η Γωγώ άνοιξε τα φτερά της πήρε τον δρόμο της και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, αφού πέρασε στο τμήμα Πολιτικής Διπλωματίας, των Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πειραιώς. Έχει πλουτίσει τις γνώσεις της παίρνοντας πτυχία Αγγλικών και Γαλλικών.

Όμως ως καλλιτεχνική φύση που είναι σπούδασε Μουσική, Αρμονία και Επαγγελματικό χορό με επιτυχία. Όλα αυτά φανερώνουν άνθρωπο εφέσιμο μεθοδικό, ανήσυχο και δραστήριο. Έτσι συνεργάστηκε με γνωστή αλυσίδα διδασκαλίας χορού και άνοιξε την πρώτη της Σχολή Χορού στην Αθήνα.

Επαγγελματίες δάσκαλοι, διδάσκουν όλων των ειδών τους χορούς από παραδοσιακούς μέχρι μοντέρνους με πολύ κέφι. Παρά την οικονομική κρίση οι δουλαιές πάνε πολύ καλά ,κι έτσι επεκτάθηκε σε δεύτερη Σχολή σε άλλη συνοικία, επίσης στην Αθήνα και όλα βαίνουν καλώς.

Το καλοκαίρι σε μεγάλο διαγωνισμό χορού ο οποίος έγινε σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας, μαθητές και μαθήτριές της απέσπασαν τα περισσότερα βραβεία. Εκεί βρισκόμουν κι εγώ ,όπου πραγματικά θαύμασα την προσπάθειά της και τους κόπους της .

Μπράβο στη Γωγώ, συγχαρητήρια στους γονείς της, και σε άλλα με υγεία.

Γεωργιοπούλου Ιωάννα

Το σχολείο μας εκπέμπει S.O.S.

Από καιρό είχαμε επισημάνει τον κίνδυνο υποβιβασμού του σχολείου μας. Και πράγματι, ενώ πέρσι από 3/θέσιο λειτούργησε σε 2/θέσιο με 12 μαθητές, φέτος αυτό κατέστη αδύνατο, αφού ο αριθμός των μαθητών έπεσε στους οκτώ. Έξι Έλληνες και δύο αλλοδαπούς. Βέβαια το γεγονός αυτό εμάς τους μεγαλύτερους μας γεμίζει πίκρα και θλίψη. Επί των ημερών μας, στη δεκαετία του '50, ο αριθμός των μαθητών ξεπερνούσε τους 170 και είχαμε 7 δασκάλους.

Με μαθηματική λοιπόν ακρίβεια το σχολείο του χωριού μετά από ένα, το πολύ δύο χρόνια θα κλείσει και οι μαθητές θα εγγραφούν προς φοίτηση σε σχολεία γειτονικών χωριών (Νεοστάνη).

Αυτό ήταν αναμενόμενο, αφού η υπογεννητικότητα τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό επίπεδο, αποτελεί το υπ' αριθμό ένα πρόβλημα. Δυστυχώς τα μέτρα που είχε κατά καιρούς λάβει η πολιτεία ήταν λίγα, σχεδόν ανύπαρκτα. Και ιδού το αποτέλεσμα!

Επίσης στην επιδείνωση του προβλήματος συνέβαλαν αφ' ενός μεν και οι νέοι γονείς οι οποίοι προέβησαν στη μετεγγραφή των παιδιών τους σε πολυθέσια σχολεία της Τρίπολης, προκειμένου να τύχουν καλύτερης εκπαίδευσης κι αφ' ετέρου η προτίμηση που δείχνουν τα νέα ζευγάρια να εγκαθίστανται μόλις στα αστικά κέντρα για τους γνωστούς λόγους.

Έτσι ενώ το σχολείο μας διαθέτει όλη την απαραίτητη υλικοτεχνική υποδομή κι ένα μεγάλο και θαυμάσιο αέριο χώρο, ύστερα μάλιστα και από τη δημιουργία υπαίθριου θεάτρου στη μέση της αιώνιας Ιωάννας Ι. Μπενεχούτσου αρχιτέκτονος, δυστυχώς όλα αυτά με την πάροδο του χρόνου θα εγκαταλειφθούν στη μοίρα τους κι εμείς βλέποντάς τα θα ζει ο καθένας με τις αναμνήσεις του.

Διονύσης Σταματόπουλος

ΚΑΚΟΥΡΑΙΪΚΕΣ ΑΤΑΚΕΣ

Οι ατάκες του φύλλου αυτού έχουν ως πρωταγωνιστή το Γέρο-Σπίγγο (Δημήτρη Σπυρόπουλο).

Ο Σπίγγος ήταν από τους πρώτους νοικοκύρηδες του χωριού με μεγάλη κτηματική περιουσία. Πάντα χρησιμοποιούσε εργάτες για τις πολλές δουλειές που είχε. Όσοι είχαν εργαστεί στου γέρο-Σπίγγου γνώριζαν ότι ήταν απαιτητικός στην απόδοση της δουλειάς αλλά ταυτόχρονα ήξεραν ότι το φαγητό και το κρασί για τους εργάτες ήταν άφθονο και καλό και το παραδάκι εξασφαλισμένο.

Την επιστάσια των εργασιών την είχε ο ίδιος και γνώριζε πολύ καλά το χρόνο που απαιτούσε κάθε δουλειά, όργωμα χωραφιών, κλάδεμα και σκάψιμο αμπελιών, θέρισμα κ.λ.π.

Στο σπίτι κουμάντο για τα φαγητά των εργατών είχε η γυναίκα του η Σταθούλα που πάντα είχε και μια γυναίκα για βοηθό της.

1) Εμείς την τυλώσαμε

Ο γέρο-Σπίγγος είχε και πολλά αμπέλια έτσι για το ράντισμα μια χρονιά είχε πάρει για εργάτες τον Τσακίρη και τον Γιώργη Θεοδωρόπουλο. Το μεσημέρι η βοήθος της Σπίγγου έφερε το φαγητό για τους εργάτες και ο γέρο-Σπίγγος της ανέθεσε και μερικές δουλειές στο σπίτι που είχε στο περιβόλι του, προτού επιστρέψει στο χωριό με το γαίδαρο.

Ο Σπίγγος εκτιμώντας το χρόνο που θα τέλειωναν το ράντισμα του αμπελιού είδε ότι υπήρχε χρόνος και για άλλες δουλειές που είχε. Μια από αυτές ήταν να δέσουν και δεμάτια με σανό στη Λίμνα που πρόσφατα είχε θεριστεί.

Έτσι έδωσε οδηγίες στον Τσακίρη και στον Θεοδωρόπουλο για το τι θα κάνουν μετά το ράντισμα και έφυγε για άλλες δουλειές που είχε στο περιβόλι του.

Προς αργά το δείλι πήγε στη Λίμνα για να δει αν έδεσαν τα δεμάτια και με έκπληξη είδε ότι αυτό δεν έχει γίνει. Ο Τσακίρης και ο Θεοδωρόπουλος είχαν φύγει. Αμέσως επιστρέφει στο περιβόλι και λείπει στη βοήθο του σπιτιού Ελένη να επιστρέψει αμέσως στο χωριό, με την οδηγία να πεί στη γυναίκα του να βγάλει το κρέας από τις χυλοπίτες που είχε για βραδινό φαγητό στους εργάτες, αυτή θα ήταν και η τιμωρία του Τσακίρη και του Θεοδωρόπουλου. Τους εργάτες ο Σπίγγος τους τάιζε και το βράδι με κρέας, σπάνιο είδος για την εποχή εκείνη.

Πίστευε ότι ο Τσακίρης και ο Θεοδωρόπουλος θα καθυστέρουσαν στα Τασιοπουλαίικα χάνια, γνωστό στέκι των Κακουραίων που δούλευαν στον

κάμπο. Ο Τσακίρης γνώριζε ότι το βράδυ είχε κρέας ο Σπίγγος και έτσι γρήγορα-γρήγορα με το πέσιμο του ήλιου έφτασαν στο χωριό και πήγαν κατ' ευθείαν στο σπίτι του Σπίγγου. Η Σπίγγου είχε έτοιμο το φαγητό, κρέας με χυλοπίτες και τους έβαλε αμέσως να φάνε και να πιούνε.

Μόλις τελείωσαν το φαγητό, ευχαρίστησαν την κυρά-Σταθούλα και βγήκαν στο μπαλκόνι για να κατέβουν τη σκάλα. Τότε είδαν την οικιακή βοηθό να ανεβαίνει τις σκάλες και να θέλει να πεί κάτι στην Σπίγγου. Ο Τσακίρης αμέσως κατάλαβε απάνω-κάτω το μήνυμα που έστειλε ο Σπίγγος και απευθυνόμενος στην οικιακή βοηθό της λέει: **“Ελένη εμείς τώρα την τυλώσαμε, άντε γεια”**. Έτσι η τιμωρία του Σπίγγου έμεινε ανεκπλήρωτη.

2) Ο Μισιακάρης και το Αφεντικό

Μέσα στον Κακουραϊκό αμπελώνα βρίσκεται η λίμνα του Σπυρόπουλου. Τα τελευταία σαράντα χρόνια είναι ιδιοκτησία του Ανδρέα του Σταματόπουλου και είναι πάνω από 100 στρέμματα. Η λίμνα παλιότερα κρέταγε νερό για πολύ χρόνο τους καλοκαιρινούς μήνες. Έτσι η καλλιέργειά της γινόταν διαδοχικά, στις άκρες με σιτάρι και αργότερα αραποσίτι.

Κάποια χρονιά η λίμνα βγήκε γρήγορα (έφυγαν δηλαδή τα νερά) και ο Σπίγγος την νοίκιασε στον Κατσιφούλη (Μήστο Μανέλη) για να την σπείρει αραποσίτι.

Ο Κατσιφούλης είχε δουλειές δικές του αφού ήταν άριστος καλλιεργητής κηπευτικών όχι μόνο στο χωριό αλλά και σε όλη τη γούρνα.

Έτσι ανέθεσε στο Βαγγελάκο τον Κολιόπουλο να σπείρει τη λίμνα για λογαριασμό του.

Όταν ο γέρο-Σπίγγος είδε ότι όργωνε ο Βαγγελάκος τη λίμνα αυτό δεν του άρεσε, έτσι πήγε και τον βρήκε και ανοικτά και σταράτα του λέει:

“Βαγγελάκο εγώ δεν σε θέλω για μισακάρη”.

Ο Βαγγελάκος άνθρωπος, ετοιμόλογος, χωρίς καθυστέρηση του απαντά:

“Και εγώ μπάρμπα-Δημήτρη δεν σε θέλω για αφεντικό”.

Αν ολοκλήρωσε ή όχι τη σπορά της λίμνας ο Βαγγελάκος δεν το γνωρίζουμε, η άποψη όμως του καθενός για το μισακάρη και το αφεντικό είναι ξεκάθαρη. Άλλες εποχές, άλλα ήθη.

I. Δ. Σταματόπουλος

ΥΓ. Αγαπητέ Κώστα Σπυρόπουλε, ζητώ συγγνώμη, που δεν ζήτησα την άδειά σου για να αναφερθώ στον παππού σου.

Γιάννης Γ. Σταματόπουλος

Σίγουρα είναι ευχάριστο κι ενδιαφέρον να συναντάς πατριώτες, συγχωριανούς που έχουν ξενιτευτεί από πολλά χρόνια.

Κουβεντιάζοντας μαζί τους διαπιστώνεις, πόσο ζωντανή είναι η εικόνα του χωριού που έχουν και πόσο ζωηρές είναι οι αναμνήσεις των παιδικών χρόνων που έζησαν σ' αυτό.

Θαυμάζεις τις λεπτομέρειες που έχουν συγκρατήσει και κουβαλούν μαζί τους και αυτό σε συγκινεί.

Μια τέτοια εμπειρία είχα φέτος το καλοκαίρι, όταν γνώρισα το **Γιάννη Γ. Σταματόπουλο (Ντρόλα)**, στο χωριό. Συγκινημένος από τη ζωηρότητα του λόγου του, στα ελληνικά, που ήταν σαν να μη λείπει 60 χρόνια από την πατρίδα, του ζήτησα να μου πει την ιστορία του κι είχε την καλοσύνη ν' ανταποκριθεί.

Ο Γιάννης γεννήθηκε το 1930, στο χωριό, όπου τελείωσε το Δημοτικό και στη συνέχεια πήγε στο Γυμνάσιο Λεβιδίου. Εκεί πήγαιναν κάθε μέρα με τα πόδια. «Συναντιόμαστε στον Άγιο Νικόλα όλοι οι μαθητές, βγάζαμε τα παπούτσια (άρβυλα), πηγαίναμε Ξυπόλητα

μέχρι λίγο πιο κάτω από το Γυμνάσιο κι εκεί φορούσαμε πάλι τ' άρβυλα», θυμάται, χαμογελώντας.

Θυμάται επίσης τον Κουτουράκη, τον Παπαδόπουλο και τους άλλους καθηγητές του.

Λόγω του Εμφυλίου τελείωσε το Γυμνάσιο στην Τρίπολη όπου είχε καθηγητή και το Σπυρόπουλο.

Αμέσως μετά το Γυμνάσιο, το 1951, έφυγε για τις ΗΠΑ. Έφυγαν την ίδια μέρα έξι νέοι απ' το χωριό. **Ο Γιάννης, ο Τάκης Κυπρίκος (Τσιρίκος), ο Γιάννης Ρόκκας, ο Κώστας Ανδρ. Σταματόπουλος, η Φωτούλα του Δημητράκη Μανέλη και η Νίκη Αναστασιάδη**.

Δούλεψε σαν υπάλληλος ξενοδοχείου και το 1955 στρατεύτηκε στον αμερικανικό στρατό. Σαν στρατιώτης ήρθε το 1957 στην Αθήνα.

Γυρίζοντας στην Αμερική, πήγε στο Μεξικό, κοντά στο θείο του Γιαννάκο, αδελφό του πατέρα του. Δούλεψε μαζί του και στη συνέχεια συνεταιρίστηκαν σε μεγάλες φυτείες που είχαν, με κηπευτικά, τα οποία εξήγαγαν στις ΗΠΑ.

Το 1982 έφυγε από το Με-

ξικό κι άνοιξε γραφείο εμπόριας κηπευτικών στις ΗΠΑ, το οποίο κράτησε μέχρι το 2005, έκτοτε ιδιωτεύει. Παντρεύτηκε το 1974 κι έχει ένα γιό, το Γιώργο, που έχει μεσιτικές επιχειρήσεις στις ΗΠΑ.

Έρχεται τακτικά στην Ελλάδα. Αγαπά πολύ το χωριό κι αυτό το έχει κάνει εμπρακτα, όπως κι ο θείος του Γιαννάκος, που έχει δωρήσει το ρολόι που ακόμη μας “λέει” την ώρα στο χωριό. Μαζί έφτιαξαν και τη σκεπή της εκκλησίας του Αγίου Κωνσταντίνου.

Θυμάται με νοσταλγία τη ζωή στο χωριό, τα παιδικά του χρόνια, τους δασκάλους του (Μάγκλαρη Χριστίνα, Στεφανία), το παλιό σχολείο, στο Τσουγκέικο σπίτι, όπου πήγε στην πρώτη τάξη, το παλιό φορτηγό MAG που είχε ο πατέρας του, με το Ζάβο οδηγό κι άλλα πολλά με λεπτομέρειες, που απορείς πως τις θυμάται.

Ευχαριστούμε θερμά το Γιάννη γιατί δέχτηκε να μας πει την ιστορία του, για την εφημερίδα μας και του ευχόμεσθε να είναι καλά να συνεχίσει να τιμά την πατρίδα και το χωριό στην ξενιτιά και να μας επισκέπτεται για πολλά χρόνια ακόμη.

G. Ρόκκας

Οικογένεια και τρίτη ηλικία

Το επίπεδο πολιτισμού μιας κοινωνίας και γενικά μιας χώρας φαίνεται από τη συμπεριφορά αυτής απέναντι στην τρίτη ηλικία, δηλαδή στους ηλικιωμένους.

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια και στη χώρα μας, ειδικότερα δε στην ελληνική ύπαιθρο έχει διαρραγεί ο παραδοσιακός οικογενειακός ιστός, αφού οι σύγχρονες οικογένειες έχουν υιοθετήσει τα δυτικά πρότυπα, όπου τα παιδιά μετά τα είκοσι χρόνια τους να απομακρύνονται από την οικογένεια και σίγουρα όταν παντρεύονται. Έτσι τα παιδιά φτιάχνουν τη δική τους οικογένεια χωρίς την πατρική εξουσία που έχει τα θετικά της αλλά ταυτόχρονα όμως σπάζει τον παραδοσιακό οικογενειακό ιστό που για αιώνες αποτελούσε τη συνεκτική ουσία του βασιικού κυττάρου που λέγεται οικογένεια και σίγουρα είναι το αρνητικό στοιχείο της σύγχρονης κοινωνίας μας.

Ας θυμηθούμε πως ήταν δομημένη η παλιά οικογένεια στα χωριά. Σε κάθε σπίτι συνυπήρχαν τρεις γενεές, ο παππούς με τη γιαγιά, το νέο ζευγάρι και τα παιδιά που τότε δεν ήταν ένα ή δύο αλλά από τέσσερα παιδιά και πάνω.

Κουμάντο στο σπίτι έκαναν ο παππούς με τον πατέρα, το απάνω χέρι το είχε πάντα ο παππούς για τις εξωτερικές δουλειές και η γιαγιά με τη μητέρα για το σπίτι. Η μητέρα είχε επιφορτιστεί και με την αγωγή και μόρφωση των παιδιών. Η συμπεριφορά όλων των γονιών στα βασικά θέματα της ζωής ήταν το ζωντανό παράδειγμα για τη σωστή αγωγή των παιδιών. Η συνύπαρξη των τριών γενεών στο ίδιο σπίτι δημιουργούσε ένα κλίμα αγάπης και αλληλοσεβασμού μεταξύ των μελών της οικογένειας που αυτό το κλίμα τελικά είχε αντανάκλαση και στην κοινωνία μας. Το κυριότερο όμως ήταν ότι τα παιδιά βίωναν όλα τα στάδια της ανθρώπινης εξέλιξης, από τη γέννηση έως το

θάνατο.

Ο παπούς και η γιαγιά έφευγαν από τη ζωή από το “παραγώνι” του σπιτιού και η συμπεριφορά των παιδιών τους απέναντί τους καθόριζε και το επίπεδο ζωής κάθε οικογένειας και ειδικότερα της νέφης που είχε και το κύριο βάρος της περιποίησης των γερόντων. Έτσι ένας άγραφος νόμος ίσχυε για την συμπεριφορά των παιδιών απέναντι στους γονείς που ταυτόχρονα αποτελούσε και ένα ζωντανό παράδειγμα για τους νέους, για τη μελλοντική συμπεριφορά τους απέναντι στους δικούς τους γονείς.

Η ιστορία που θα διηγηθώ, δεν ξέρω αν είναι πραγματική ή φανταστική αλλά δείχνει τη μεγάλη σημασία που έδιναν οι άνθρωποι του χωριού στη συμπεριφορά των ανθρώπων απέναντι στους ηλικιωμένους γονείς.

“Σε μια οικογένεια του χωριού ζούσε μόνο ο παπούς, όταν αυτός αρρώστησε και δεν μπορούσε να αυτοεξυπηρετηθεί, ο γιός έκρινε σκόπιμο να διώξει τον πατέρα του από το παραγώνι και να τον εγκαταστήσει στο διπλανό καλύβι που είχαν. Έτσι κάλεσε τον έφηβο πρωτότοκο γιό του να πάνε στο καλύβι να “φτιάξουν” το χώρο υποδοχής του παπού, αυτό και έγινε.

Ο παπούς μετά από λίγες μέρες, έφυγε από τη ζωή.

Μετά από μέρες ο πατέρας κάλεσε και πάλι το γιό του να πάνε στο καλύβι για να μαζέψουν τα πράγματα του παπού να τα κάψουν όπως συνηθίζονταν τότε στα χωριά μας. Ο πατέρας άρχισε να λέει στο γιο του, φέρε τα παπούτσια, φέρε το ποικάμισο, φέρε το παντελόνι κ.λ.π. στο τέλος του λέει φέρε και τις κουβέρτες που κοιμόταν ο παπούς. Τότε με έκπληξη παίρνει την απάντησή του γιού του: **“Αυτές πατέρας δεν θα τις κάψουμε γιατί σύντομα θα τις χρειαστείς και ‘σύ”**.

Αυτή η ιστορία που λένε στα χωριά μας ακόμη και τώρα, δείχνει ότι η συμπεριφορά των γονιών είναι το καλύτερο μέσο αγωγής των παιδιών.

Οι συμβουλές προς τους νέους χωρίς να συνοδεύονται με πράξεις στην καθημερινή ζωή είναι “κούφια λόγια”.

Το ίδιο είναι και οι συμβουλές που ακούνε οι νέοι γονείς από τους ειδικούς που βγαίνουν σήμερα στην τηλεόραση και προσπαθούν να τις εφαρμόσουν στα παιδιά τους.

Οι παλιότεροι άνθρωποι στο χωριό από ένστικτο ακολουθούσαν τη σωστή αγωγή των παιδιών τους όχι εφαρμόζοντας σύγχρονες ψυχολογικές μεθόδους που δεν γνώριζαν. **Αυτό που γνώριζαν όμως ήταν ότι η δική τους συμπεριφορά απέναντι στα προβλήματα της ζωής ήταν η καλύτερη μέθοδος αγωγής των παιδιών τους**. Τα τελευταία χρόνια, όπως και αρχικά είπαμε, τα πράγματα ως προς τους ηλικιωμένους έχουν αλλάξει, αφού τα παιδιά, στις περισσότερες περιπτώσεις, βρίσκονται εκτός χωριού. Έτσι την φροντίδα των ηλικιωμένων έχουν αναλάβει αλλοδαπές γυναίκες με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Λίγες είναι εκείνες οι περιπτώσεις που τα παιδιά έχουν τους ηλικιωμένους γονείς τους μαζί τους, κρατώντας την οικογενειακή παράδοση.

Η κατάσταση αυτή οδηγεί την ανάγκη κατασκευής ενός **“Ξενώνα ηλικιωμένων”** στο χωριό, που θα μπορεί να μεριμνά όσους ηλικιωμένους το επιθυμούν. Ο Σύλλογός μας σε συνεργασία με την εκκλησία και τους τοπικούς φορείς εργάζεται προς την κατεύθυνση αυτή.

Είναι ένα εγχείρημα πολύ δύσκολο και δεν μπορεί να γίνει χωρίς την συμπαράσταση όλων των Κακουραίων. Ελπίζουμε ότι σύντομα θα έχουμε ορατά αποτελέσματα.

I. Δ. Σταματόπουλος

Ονειροκρίτης

Συνεχίζουμε και στο φύλλο αυτό τον ονειροκρίτη μας.

1) Αγιασμός: Αν κάνεις Αγιασμό στο σπίτι σου κάποια μεγάλη στενοχώρια θα σου φύγει.

2) Αγιογραφία: Αν δεις ότι φιλάς Αγίους, μεγάλη ανακούφιση θα έχεις από τις θλίψεις σου.

Αν δεις ότι ζωγραφίζεις Αγίους τότε πρόσεχε τις σχέσεις σου, διότι μόνος σου βάζεις σε κίνδυνο το μέλλον σου.

3) Αγιόκλημα: Αν δεις αγιόκλημα φυτρωμένο στην πόρτα σου, θα πάρεις σύντομα ευχάριστη είδηση. Αν μυρίζεις ή σου προσφέρουν αγιόκλημα και πάλι θα πάρεις ευχάριστες ειδήσεις.

4) Βόδι: Αν δεις στον ύπνο σου βόδι αυτό είναι σημάδι αφθονίας.

Αν όμως ακούς βογκητά βοδιού τότε θα έχεις φιλονικίες. Αν είσαι καβάλα σε βόδι, θα πάθεις ζημιές.

5) Βοσκός: Αν δεις στον ύπνο σου βοσκό ή βοσκοπούλα να βόσκουν πρόβατα, να περιμένεις γνωριμία που θα καταλήξει σε γάμο. Αν δεις ότι είσαι εσύ βοσκός να περιμένεις επιτυχίες στη δουλειά σου.

6) Βραβείο: Αν δεις στον ύπνο σου ότι παίρνεις βραβείο σημαίνει ότι θα έχεις επιτυχίες παντού. Αν εσύ βραβεύεις άλλο πρόσωπο τότε κάποιος συγγενής σου θα σου αφήσει μικρή κληρονομιά. Αν είσαι σε τελετή βραβείων τότε θα πάρεις ανάθεση κάποια δουλειά, χωρίς όμως κέρδη.

7) Ιτιά: Όταν δεις στον ύπνο σου ιτιά και είσαι κάποιας ηλικίας να ξέρεις πως θα περάσεις καλά γεράματα.

8) Καλάθι: Αν δεις στον ύπνο σου ότι πλέκει καλάθι να περιμένεις κέρδη από τη δουλειά σου. Αν σου πλέκει καλάθι νέος ή νέα αυτό σημαίνει ότι σου προσφέρει όχι αληθινή αγάπη. Αν το καλάθι είναι γεμάτο αυτό σημαίνει ευτυχία. Το άδειο όμως είναι πίκρες.

9) Κάλαντα: Αν δεις στον ύπνο σου ότι σου λένε τα κάλαντα αυτό είναι καλό σημάδι, περιμένε ευχάριστα νέα.

10) Καλαπόδι: Όπως και να το δεις, περίμενε στενοχώριες.

11) Καλώδιο: Αν δεις στον ύπνο σου καλώδιο να ξέρεις ότι θα πάρεις ευχάριστες ειδήσεις από μακριά.

12) Καμίνι: Αν δεις στον ύπνο σου καμίνι να καίει να ξέρεις ότι θα συναντήσεις δυσκολίες στη δουλειά σου. Αν το καμίνι είναι σβηστό θα πρέπει να προσέχεις τους φίλους σου, κάτι μαγειρεύουν εις βάρος σου.

13) Καρπούζι: Αν δεις ότι τρώς καρπούζι και είσαι ανύπαντρος να περιμένεις ερωτικό δεσμό.

14) Καρυδιά: Αν δεις καρυδιά χωρίς καρδιά, σημαίνει δυσάρεστες ειδήσεις και πολλές στενοχώριες. Αν η καρυδιά έχει καρδιά να περιμένεις συμπάρασταση και υποστήριξη από φίλους και συγγενείς.

15) Καρφή: Τα καρφιά σημαίνουν ευτυχία, αν δεις πως καρφώνεις εσύ ο ίδιος σημαίνει σιγουριά και αυτοπεποίθηση.

16) Κατάρτα: Αν δεις ότι σε καταριούνται περίμενε χαρά, ευτυχία, προστασία και επιτυχία.

17) Ξαστεριά: Αν δεις στον ύπνο σου ότι ο καιρός είναι Ξαστεριά τότε όλες σου οι στενοχώριες και οι πίκρες θα περάσουν. Στο σπίτι σου θα βασιλέψει η ευτυχία και η γαλήνη.

18) Ξύδι: Αν δεις να πίνεις Ξύδι πολλές πίκρες και φιλονικίες θα έχεις.

19) Πέταλο: Αν δεις πέταλο στον ύπνο σου να περιμένεις ευτυχία, προκοπή και βοήθεια από ισχυρούς ανθρώπους.

20) Πιάτα: Αν δεις πιάτα στον ύπνο σου και είσαι ανύπαντρος σημαίνει γρήγορα γάμο. Τα καθαρά πιάτα σημαίνουν ευτυχία, τα άπλητα σημαίνουν απιστίες, τα σπασμένα καυγάδες και αποτυχίες.

21) Πέτρα: Αν δεις πέτρες στον ύπνο σου συμβολίζουν εμπόδια, στενοχώριες και αρρώστιες.

22) Τζάκι: Αν δεις αναμμένο τζάκι σημαίνει οικογενειακή ευτυχία και γαλήνη. Το σβησμένο τζάκι σημαίνει δυσκολία και γεμάτη προβλήματα οικογενειακή ζωή, πολλές ατυχίες και αναποδιές θα έχεις στη ζωή σου.

23) Υφασμα: Αν δεις στον ύπνο σου ότι πουλάς θα έχεις επιτυχίες. Αν το κόβεις θα απαλλαγείς από κάτι ενοχλητικό.

24) Χρέη: Αν δεις στον ύπνο σου ότι έχεις χρέη, θα κερδίσεις χρηματικό ποσό, ενώ αντίθετα αν δεις ότι πληρώνεις χρέη, θα δημιουργήσεις χρέη στο ξύπνιο σου.

25) Ωρα: Αν δεις στον ύπνο σου ότι κοιτάζεις την ώρα, θα χάσεις κάποιο σημαντικό ραντεβού.

Για την αντιγραφή
Ι. Δ. Σταματόπουλος

Μύθοι του Αισώπου

Στο φύλλο αυτό της εφημερίδας μας θα σας δώσουμε δύο μύθους του Αισώπου που είναι πάντα επίκαιροι και διαχρονικοί:

Α) Βοριάς και Ήλιος

Ο Βοριάς και ο Ήλιος μάλωναν για το ποιός είναι πιο δυνατός. Αποφάσισαν να ανακηρυχθεί νικητής εκείνος που θα ξέντυνε έναν οδοιπόρο.

Την αρχή έκανε ο Βοριάς που άρχισε να φυσάει δυνατά για να του πάρει τα ρούχα. Ο οδοιπόρος όμως τόσο μαζεύει τα ρούχα του επάνω του και όχι μόνο αυτό επειδή κρύωνε έβαζε και άλλα ρούχα, ώσπου απόκαμε ο Βοριάς και έδωσε τη θέση του στον Ήλιο.

Ο Ήλιος στην αρχή έριξε ήπια τις ακτίνες του οπότε ο άνθρωπος ζεστάθηκε και άρχισε να βγάζει τα περιττά ρούχα. Στην συνέχεια έκανε πιο έντονη τη ζέση του, ωστόσο ο άνθρωπος μη μπορώντας να αντέξει τη ζέση έβγαλε όλα τα ρούχα του και έτρεξε προς το κοντινό ποτάμι για να κάνει ένα μπάνιο για να δροσιστεί.

Δίδαγμα: Πολλές φορές είναι πιο αποτελεσματικό να πείθεις παρά να εξαναγκάζεις.

Β) Η γερόντισσα και ο γιατρός

Μια γερόντισσα είχε πρόβλημα στα μάτια της, την πονούσαν και δεν έβλεπε καλά. Ζήτησε λοιπόν από ένα γιατρό να την θεραπεύσει και μπροστά σε μάρτυρες καθόρισε την αμοιβή του, που ήταν πολύ μεγάλη, αν βέβαια θεραπευόταν, εάν δεν θεραπευόταν δεν θα έπαιρνε αμοιβή.

Αφού έτσι έγινε η συμφωνία, όσο ο γιατρός έβαζε στα μάτια της γερόντισσας τα γιατρικά του, λίγο-λίγο έκλεβε τα πράγματα του σπιτιού.

Ύστερα από αρκετό καιρό η γερόντισσα θεραπεύτηκε και ο γιατρός ζήτησε την αμοιβή του που είχαν συμφωνήσει. Όταν όμως η γερόντισσα απόκτησε ξανά την όρασή της και είδε ότι όλα τα πράγματα του σπιτιού της δεν υπήρχαν, αρνήθηκε την αμοιβή στο γιατρό. Ο γιατρός όμως επέμενε για την αμοιβή του και απειλούσε όσο εκείνη ανέβαλε την

πληρωμή της αμοιβής. Έτσι την οδήγησε στους άρχοντες του τόπου που ήταν και οι δικαστές.

Η γερόντισσα στάθηκε μπροστά από τους δικαστές και τους είπε:

“Ο άνθρωπος αυτός, όπως τα λέει, λέει την αλήθεια. Του υποσχέθηκα δηλαδή να του δώσω την αμοιβή του, αν αποκτήσω καλά την όρασή μου, αν όμως συνεχιστεί η αρρώστια μου να μην του δώσω τίποτα. Τώρα λοιπόν ισχυρίζεται ότι εγώ θεραπεύτηκα, εγώ αντίθετα λέω ό,τι έπαθα, διότι όταν ήταν άρρωστα τα μάτια μου, τότε έβλεπα μέσα στο σπίτι μου και σκεύη διάφορα και χρήματα, τώρα όμως που αυτός ισχυρίζεται ότι θλέπω, δεν μπορώ να δώ τίποτα”.

Δίδαγμα: Η διήγηση δείχνει ότι και οι πονηροί άνθρωποι όταν διακατέχονται από πλεονεξία χωρίς να το καταλάβουν επισύρουν την κατηγορία σε βάρος τους.

Για την αντιγραφή:
Ι.Δ.Σ.

Συνταγές

Από την κα Ελένη Δάμη-Ζαρόκωστα

Παξιμαδάκια

Υλικά:

1 ποτήρι λάδι,
1 ποτήρι ζάχαρη (ζάχαρη πιο λίγη)
2 αυγά, λίγη μαστίχα χιωτική (κοπανισμένη)
1 κουταλάκι κανέλλα, μισό ποτήρι γάλα όσο αλεύρι σηκώσει (για όλες τις χρήσεις)
η ζύμη μαλακιά

Η δόση γίνεται τρεις φραντζόλες, μπαίνουν σε λαδωμένο ταψί, αλείφονται με σιρόπι από γλυκό διαλυμένο με νερό (μπορεί να παραλειφθεί αυτό), πασπαλίζονται με σουσάμι, χαράζονται με κοφτερό μαχαίρι σε μικρά παξιμαδάκια, μπαίνουν στο φούρνο στους 200° C. Όταν κοκκινίσουν και σχεδόν ψηθούν, τα βγάζουμε και τ' αφήνουμε να κρυώσουν λίγο. Ύστερα τα κόβουμε, τ' απλώνουμε στο ταψί και τα ξαναβάζουμε στο φούρνο να φρυγανιστούν περίπου 10'.

(Η μαστίχα τρίβεται καλύτερα αν προσθέσουμε λίγη ζάχαρη, για να μην κολλάει).

Μουστοκούλουρα

Υλικά:

2 ποτήρια λάδι, 1 ποτήρι μούστο
1 ποτήρι ζάχαρη (ζάχαρη πιο λίγη)
το χυμό 3 λεμονιών, 1 κουταλάκι σόδα
3 κουταλάκια μέκιν, λίγη αμμωνία
1 κουταλιά κανελλογαράφαλα

(Η ζύμη μαλακιά).

Ψήνονται στους 180°C και είναι πολύ τραγανά.

Περιμένουμε και τις δικές σας παραδοσιακές συνταγές.

Αγροτιά

Τ' αλέτρι του βαστά σφιχτά του δουλευτό το ροζιασμένο χέρι κι αυτό ρομφαία λαμπερή σκάφτει βαθιά της γης τα χωματένια σωθικά το σπόρο του σταριού να κρύψει μέσ' τον κόρφο της, γλυκά να τον ζεστάνει και να του δώσει τη ζωή στο θάνατό του επάνω.

Ο ιδρώτας του σκαφτιά αλμυρός, γίνεται νέκταρ ζηλευτό το ξερό το χώμα και ξεφλεγίζει αδιάκοπα της Μάνας γης τα στεγνωμένα χείλια.

Εκείνη με αγαπητικά μοιάζει ναζίαρα κι άπληστη, που το χαμόγελό της θα το πληρώσεις ακριβά γλυκό για να στο δώσεις.

Ο νέος εργάτης, εραστής πιστός κι αγαπημένος τήνε φροντίζει συνεχώς να μην παραπονιέται.

Ο κόπος κι ο ιδρώτας του την πείνα της χορταίνουν και καρτερεί μ' υπομονή πιστά να του καρπίσει.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Θεοδώρα Νικ. Μπρότση	80€
Βασιλική Κωτσοβού - Γεωργακοπούλου	20€
Ιωάννα Παπαδημητρίου - Περγίου	50\$ Αμερικής
Κώστας Δ. Συμπόνης	50\$ Αυστραλίας
Χριστίνα Δ. Συμπόνη	50\$ Αυστραλίας
Βασίλης Γ. Λαγούσης	100€
Πίτσα Κουσιάκη-Τουρλούκη	50€
Βάσω Κατσίνη-Γιαννίκα	20€
Γιάννα Ρόκκα-Τσιντζου	20€
Μαργαρίτα Χ. Ρόκκα	20€
Κώστας Μπασιώτης	25€
Ευγενία Σταματοπούλου-Καμπυλαυκά	25€
Μαρία Σταματοπούλου - Τριανταφυλλίδη	25€
Κων/νος Κουσιάκης	50€
Κωστούλα Σταματοπούλου-Βλαχοπουλιώτη	30€
Φωτούλα Σπ. Ηλιοπούλου	20€
Λαμπρινή Δ. Κατσίνη	20€
Ιωάννης Σχίζας	20€
Ηλέκτρα Δούρου	20€
Τρισεύγενη Βλάχου	20€
Θεόδωρος και Παναγιώτης Γ. Ψαρράς	100\$ Αυστραλίας
Χρόνη Γεωργ.	100\$ Αυστραλίας
Ντίνα Γκόνου	100\$ Αυστραλίας
Ιωάννα Γκόνου	100\$ Αυστραλίας
Ελένη Β. Παυλοπούλου	50€
Βασίλης Κ. Χριστόπουλος	50€
M.B.	50€
Γιώργος και Αριστείδης Παπαγεωργίου	20€
Γεωργία Ν. Κουσιάκη	50€
Μαργαρίτα Αν. Σπυροπούλου	30€
Βούλα Χ. Ρόκκα	50\$ Αυστραλίας
Παναγιώτης Χ. Ρόκκας	30€
Βασίλης Χ. Ρόκκας	50€
Γεωργία Χ. Ρόκκα	20€
Ευαγγελία Γ. Καρατζά	20€
Σταύρος Ε. Βλάχος	20€
Κατερίνα Κ. Χρόνη	20€
Σπύρος Κοσκινάς	400€
Κατερίνα Γ. Σταθούλη	20€
Γιάννης Γ. Σταματοπούλος	500\$ Αμερικής
Μαρίτσα Ι. Λαγούση	10€
Γιάννη Ν. Κουσιάκη	50€
Θεόδωρος και Νίκος Β. Λαγούσης	85€
Βασιλική Κωτσοβού-Γεωργακοπούλου	20€
Ηλιοπούλου Βασίλειος	50€
Δάμη Διαμάντω	50€
Κυπραίος Τάκης	200€
Παναγιώτα Σχίζα-Τζαβάρα	40€
Σίμου Θεοδώρα	20€

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Δήμος Μαντινείας
Δημαρχείο: 2710-561254
Νομαρχία Αρκαδίας: 2710-222243, 2710-222259
Αστυνομική Διεύθυνση Αρκαδίας: 2710-222519
Αστυνομικό τμήμα Λεβιδίου: 27960-22202
Υποθηκοφυλακείο Λεβιδίου: 27960-22522
Παναρκαδικό Νοσοκομείο Τρίπολης: 2710-233173, 371700
Φαρμακεία Λεβιδίου: Γκιντώνης Βασιλ.: 27960-22240
 Πραγκαστής Νικ.: 27960-22370
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ: ΚΤΕΛ Αρκαδίας: Σταθμός Αθηνών 210-5132834
 Σταθμός Τρίπολης 2710-222560 & 2710-222560
Ο.Σ.Ε.: Σταθμός Τρίπολης, ανταπόκριση με Προαστιακό στην Κόρινθο. Πληροφορίες: 1110
Βλάβες ΟΤΕ 121 + 3 πρώτα ψηφία του τηλεφώνου που έχει βλάβη.

Τα Ηνωμένα Έθνη κήρυξαν το 2009 ως το έτος της Αστρονομίας και δια του τρόπου αυτού θα δώσει την ευκαιρία σε όλους να πληροφορηθούν για το Σύμπαν και τις ανακαλύψεις των ερευνητών.

Τεράστια αντικείμενα πλησιάζουν τη Γη (τον πλανήτη μας) σε μικρή απόσταση απ' αυτή και είναι οι επικίνδυνοι επισκέπτες σύμφωνα με τις παρατηρήσεις της αστρονομίας. Πρόκειται για τα **αστεροειδή** δηλαδή μεγάλοι βράχοι που κινούνται με μεγάλη ταχύτητα και κατ' αυτόν τον τρόπο θα υπάρξει καταστροφική σύγκρουση. **Συγκεκριμένα ένας αστεροειδής με διάμετρο περίπου 300 μέτρων και με ταχύτητα των 1.000 χιλιομέτρων το λεπτό μπορεί να προκαλέσει δύναμη 300.000 ατομικών βομβών.** Είναι δε θέμα της αστρονομίας να το αναφέρει, ώστε οι κυβερνήσεις ν' αντιδράσουν ανάλογα και χωρίς υστεροβουλία.

Είναι το Σύμπαν επίπεδο; Τι αποδεικνύει η Χαρτογράφηση του διαστήματος; Πώς ήταν το Σύμπαν πριν από την Πρώτη Έκρηξη (Big Bang); Μας λένουν ότι η Πρώτη Έκρηξη έγινε πριν 14 δισεκατομμύρια έτη. Επίσης η ηλικία του Ηλιακού μας συστήματος ευρέθηκε να είναι τρεις φορές περισσότερες. Και ότι η ενέργεια που απελευθερώθηκε από την Έκρηξη αυτή ήταν τόσο μεγάλη που το Σύμπαν συνεχώς θα διαστέλλεται (θα μεγαλώνει) και δεν θα σταματήσει.

Και σύμφωνα με τη θεωρία του διακεκριμένου Άγγλου κοσμολόγου Στίβεν Χόκινγκ του Πανεπιστημίου Κέιμπριτζ οι Γαλαξίες θα απομακρύνονται ο ένας από τον άλλον και στο κέντρο του Γαλαξία τα αστέρια θα σβήνουν και ότι οι Μαύρες Τρύπες θα εκπέμπουν ακτινοβολία.

Να σημειωθεί ότι το τηλεσκόπιο Χαμπλ που συμβάλλει στην έρευνα του Σύμπαντος χρησιμοποιεί φωτογραφική μηχανή αξίας 2,7 εκατομμυρίων ευρώ και κάθε φωτογραφία που στέλνει στη Γη στοιχίζει περίπου 300.000 ευρώ.

Η Αστρονομία προχωρεί. Μέχρι τις ημέρες μας έχουν ανακαλυφθεί τρεις δωδεκάδες Γαλαξίες που πιστεύουν ότι είναι ηλικίας πάνω από 500 εκατομμυρίων ετών και ότι ένας μεγάλος Γαλαξίας μπορεί να έχει περισσότερα από ένα τρισεκατομμύρια αστέρια. Επίσης μας λένουν ότι υπάρχουν τόσα αστέρια και πιθανόν τόσοι πλανήτες στο Σύμπαν όσοι είναι οι κόκκοι της άμμου σε όλη τη Γη.

Ασύλληπτοι αριθμοί και πέρα απ' αυτούς οι αστρονόμοι έβγαλαν ένα μεγάλης σημασίας συμπέρασμα. Ότι το Σύμπαν του παρελθόντος δεν ήταν το ίδιο με το σημερινό. Είναι χωρίς αμφιβολία

Η σελίδα των ξενιτεμένων

ΕΤΟΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑΣ

Η θέση μας στο Σύμπαν

πολύπλοκο.

Οι Αιγύπτιοι από το 3.000 π.Χ. ασχολήθηκαν με την αστρονομία και είχαν καθορίσει το Πτολεμαϊκό Σύστημα όπου η Γη ήταν το Κέντρο του Σύμπαντος και γύρω απ' αυτή περιστρέφονται ο Ήλιος και τα Αστέρια.

Και οι Έλληνες με τις επιστημονικές τους σκέψεις ασχολήθηκαν με την αστρονομία. Η σχολή

και ανέδειξε το 1609 ότι η Σελήνη έχει βουνά και κοιλάδες και το 1610 ανέκαλυψε την Ευρώπη (Europa) που είναι ένας από τους πολλούς δορυφόρους του πλανήτη Δία. Και πληροφοριακά αναφέρουμε ότι ο πλανήτης Δίας έχει τουλάχιστον 63 δορυφόρους και ο πλανήτης Κρόνος 56 δορυφόρους.

δικό μας πλανήτη, η Γη. Είναι ο πέμπτος κατά σειρά πλανήτη και περιστρέφεται γύρω από τον Ήλιο σε 365,25 ημέρες και στρέφεται γύρω από τον άξονά της κάθε 23 ημέρες, 56 πρώτα λεπτά και 4 δευτέρα λεπτά της ώρας. Η ατμόσφαιρα σύγκειται από μείγμα 78% Αζώτου, 21% Οξυγόνου και το υπόλοιπο από διάφορα άλλα αέρια. Κινείται με μέση ταχύτητα 29,8 χιλιόμετρα το δευτερόλεπτο.

Χρόνος και διάβαση των γενεών βαθμιαίως μειώνουν την αντίσταση της παρατήρησης του Γαλιλαίου και νέες ανακαλύψεις μάλλον ενισχύουν την περίπτωση. Σήμερα γνωρίζουμε ότι δεν είναι μόνο η Γη που κινείται γύρω από τον Ήλιο, αλλά και ο δικός μας Ήλιος είναι ένας από τα 100 δισεκατομμύρια που κινούνται γύρω από τους άπειρους σε αριθμό Γαλαξίες.

Μια βραδιά με ανέφελο ουρανό κατά τα τέλη του καλοκαιριού μπορούμε να δούμε χιλιάδες αστέρια κινούμενα στον ουρανό από την ανατολή προς τη δύση και να βρίσκονται στην ίδια θέση το ένα με το άλλο, όπως είναι τα σπία στα δρόμους. Και από τα πολλά στον δυτικό ουρανό είναι ένα λαμπερό κοκκινωπό αστέρι με το όνομα Άρης και ένα άλλο προς τον ανατολικό ουρανό κιτρινωπό με το όνομα Κρόνος.

Θα αφήσουμε στους ειδικούς την ουρανογραφία που είναι η αναγνώριση των ουράνιων σωμάτων στον ουρανό κατά τη νύκτα, αλλά θα αναφέρουμε μερικά για τους ξενιτεμένους. Κατά τον νότο το βράδυ θα δούμε τον Τοξότη, τον Άρη, τον Αντάρη, τον Ζυγό και τον Σκορπιό, ενώ κατά το βορρά την αυγή θα δούμε τον Πολικό Αστέρα (σταθερό να δείχνει τον βορρά), την Μεγάλη Άρκτο και την Κασσιόπη και κατά την ανατολή την αυγή θα παρατηρήσουμε τα πιο γνωστά τις Πλειάδες (την περίφημη Πούλια) και τον Αυγερινό που οι πρόγονοί μας τα χρησιμοποιούσαν σαν ρολόι και ετοιμάζονταν για τις εργασίες τους.

Ας σημειωθεί ότι ο ουρανός περιστρέφεται προς τα αριστερά γύρω από τον Πολικό Αστέρα και τούτο διότι η Γη γυρίζει προς τα δεξιά και για τον λόγο αυτό η θέση των αστερών αλλάζει με την ώρα.

Ύστερα από εργασίες 30 και πλέον ετών οι αστρονόμοι Ιαπωνίας, Γαλλίας, Ιταλίας και ΗΠΑ το 1967 απεκάλυψαν το μυστήριο της έκκρηξης των ακτίνων γ'.

Η ενέργεια που απελευθερώθηκε ήταν τόσο, όση από δισεκατομμύρια τρισεκατομμυρίων ηλίων. Ανακοινώθηκε από δεκάδες αστεροσκοπείων σ' όλο τον κόσμο και δημοσιεύθηκε στο Journal Nature. Μεταξύ των επιστημόνων συγκαταλέγεται και η **Χρύσα Κουβελιώτου**.

Πληροφοριακά αναφέρουμε ότι πολλά χρήματα θα διατεθούν από τις ΗΠΑ για να ερευνηθούν τον δορυφόρο Europa και από την Ε.Ε. για να ερευνηθούν τον δορυφόρο Ganymede και οι δύο του πλανήτη Δία, ελπίζοντας να βρουν απάντηση στο ερώτημα «Είμεθα μόνοι;»

Την σημερινή εποχή, όπως όλοι γνωρίζουμε, η παγκόσμια οικονομία είναι συνυφασμένη με

την ασφάλεια των λαών και κατά τους έμπειρους ένα τέταρτο του κόσμου λαμβάνουν πείρα της αστάθειας με στροφή προς τα κάτω της οικονομίας. Έλαβαν και θα λάβουν χώρα διαδηλώσεις λόγω της μείωσης των οικονομικών που, άνευ χρημάτων, τίποτε δεν μπορεί να προσδεύσει και ούτε να εκπληρωθεί το καθήκον τους έναντι της ασφάλειας και των φιλανθρωπικών σκοπών προς τους συνανθρώπους τους.

Οι αστρονομικές υπομνήσεις είναι ευθυγραμμισμένες και με τα συμβάντα του Ομηρικού Έπους «Οδύσσεια». Ερευνητές ανεκόνωσαν πριν από ένα έτος στο National Academy of Sciences για μερικά γεγονότα την εποχή που ο Οδυσσεύς γύρισε στην Ιθάκη. Το σπουδαιότερο, με τη βοήθεια της θεάς Αθηνάς, εφόνευσε τους μνηστήρες. Και σύμφωνα με τον μάνα της εποχής εκείνης «ο ήλιος εξαλείφθη και κακότυχο σκότος σκέπασε τον κόσμο». Και ο Πλούταρχος γράφει, καθώς και άλλοι συμφωνούν, ότι ήταν έκλειψη ηλίου. Και οι ερευνητές αστρονόμοι καθόρισαν ότι η έκλειψη αυτή έγινε γνωστή στο Ιόνιο Πέλαγος την 16η Απριλίου 1178 π.Χ. Επί πλέον ευρήκαν με τους λογαριασμούς των ότι την ημέρα εκείνη ήταν νέα σελήνη που σημαίνει ότι είναι απαραίτητη προϋπόθεση για μία έκλειψη ηλίου.

Και εάν ή όχι η Οδύσσεια συνέβη είναι ζήτημα του καθενός να το παραδεχθεί ή να αποδείξει το εναντίον κατόπιν μιας σοβαρής σκέψης.

Είναι εξ' ίσου σημαντικό ότι πρόσφατα Άγγλοι ερευνητές του Imperial College ανακοίνωσαν ότι από τις μελέτες τους θεωρούν ότι οι Μετεωρίτες (Αερόλιθοι) ύστερα από πολλούς βομβαρδισμούς προς την νεκρά ακόμα Γη κάθε έτος για πολλά εκατομμύρια έτη έφεραν γύρω στους 10 δισεκατομμύρια τόνους υδρατμών και διοξειδίου του άνθρακα. Έτσι η Γη έγινε κατοικήσιμη και θεωρείται ο κήπος του Ηλιακού Συστήματος.

Γεγονός είναι ότι μέχρι σήμερα έχουμε δημιουργήσει, χωρίς αμφιβολία, εξαιρετική εργασία τέχνης και τεχνολογίας καθώς αναπτύξαμε τα μαθηματικά, την αστρική γεωμετρία και γενικά τις επιστήμες που μας οδήγησαν στην καλύτερη ζωή και μας κατέστησαν ικανούς να μάθουμε τη θέση μας στο Σύμπαν.

Οι ερευνήσεις του Γαλιλαίου απέδειξαν ότι το κεντρικό μάθημα είναι ότι δεν είμαστε το κέντρο του Σύμπαντος. Αυτός είναι ο αντικειμενικός σκοπός των Ηνωμένων Εθνών με το να κηρύξουν το έτος της Αστρονομίας και οι μελλοντικές γενεές και οι αλλοδαποί πολιτισμοί θα πρέπει να απολαμβάνουν τις ανθρώπινες δημιουργίες και κανείς δεν θα πρέπει να ενθαρρύνει άλλους για να καταστραφεί ο πλανήτης μας, αλλά να συνεχίζουν να δημιουργούν για το καλό του ανθρωπίνου γένους. Ας συνεχίσουμε να διατηρούμε την ιδέα ότι η δημιουργία της δικής μας κληρονομιάς θα πρέπει να συνεχισθεί.

Και τελειώνω με τη ρήση του Γαλιλαίου: «Δεν μπορείς να διδάξεις τον άνθρωπο ο,τιδήποτε. Μπορείς, όμως, να τον βοηθήσεις να βρει αυτό που ζητά μέσα στον εαυτό του» και από τον Αλβέρτο Αϊνστάιν: «Το αιώνιο μυστήριο του κόσμου είναι η δυνατότητα κατανόησής του.»

Ελευθ. Β. Παυλής - U.S.A

του Πυθαγόρα εισήγαγε την ιδέα της Σφαιρικής Γης και ότι τα ουράνια σώματα εκυβερνούντο από φυσικούς νόμους. Και από τον Αριστοτέλη μαθαίνουμε ότι η Γη περιστρέφεται γύρω από ένα Κεντρικό Πυρ που το ονόμαζαν «Διός Φυλακήν». Ο Φιλόλαος έβαλε και τον Ήλιο στο Κεντρικό Πυρ.

Η δεύτερη εποχή της Αστρονομίας είναι εκείνη κατά την οποία καθιερώθηκε ότι ο πλανήτης Γη περιστρέφεται καθημερινώς γύρω από τον άξονά της και ότι όλοι οι πλανήτες περιστρέφονται σε τροχιά γύρω από τον Ήλιο. Η θεωρία αυτή είναι η σωστή και αντικατέστησε το Πτολεμαϊκό Σύστημα. Είναι το Ηλιοκεντρικό Σύστημα.

Συμπίπτει δε και η 400η επέτειος που ο Γαλιλαίος, Ιταλός αστρονόμος που μας έβαλε στη θέση μας με το απλό τηλεσκόπιό του, εστράφηκε προς τον ουρανό και με επιμονή παρατήρησε τον πλανήτη Αφροδίτη να αλλάζει μορφές και να περιστρέφεται γύρω από τον Ήλιο. Παρατήρησε τον πλανήτη Δία και είδε να τον ακολουθούν τέσσερα μεγάλα Αστέρια τα οποία σήμερα θεωρούνται να είναι οι δορυφόροι του. Επίσης παρατήρησε κηλίδες στον Ήλιο

Η επαναστατική αλλαγή σε διάφορους τομείς δεν είναι εύκολη και, όπως φαίνεται καθαρά, ότι οι ιδέες του Γαλιλαίου ήταν τρόπον τινά ορμητικές και θεωρήθηκαν τότε αιρετικές. Για τους λόγους αυτούς ο Πάπας της Ρώμης εκλήτευσε τον Γαλιλαίο για να ανακριθεί στη Ρώμη και αμέσως τον έθεσε υπό κράτηση για όλη του τη ζωή.

Το Ηλιοκεντρικό Σύστημα ονομάστηκε από τον Ήλιο που είναι ένα αστέρι και γύρω απ' αυτόν περιστρέφονται η Γη και όλοι οι πλανήτες. Ο Ήλιος δημιουργήθηκε περίπου 4,5 δισεκατομμύρια έτη πριν τις ημέρες μας. Η θερμοκρασία της επιφάνειάς του είναι γύρω στους 5.500 βαθμούς ενώ η θερμοκρασία του πυρήνα περίπου 15 εκατομμύρια βαθμούς. Έχει μάζα 743 περισσότερο από όλους τους πλανήτες και 330.000 περισσότερο από τη μάζα της Γης.

Μόνο αέρια υπάρχουν λόγω της υψηλής θερμοκρασίας και κάθε έντεκα έτη γίνονται αναλαμπές ηλιακών κηλίδων που δύνανται να παρατηρηθούν χωρίς τη βοήθεια τηλεσκοπίου. Είναι αυτές οι κηλίδες που παρατήρησε ο Γαλιλαίος.

Στο ίδιο Σύστημα υπάρχει και ο

Παροιμίες του χωριού

- ✓ Ότι χόρτο αναγέλασεις, θα φυτρώσει στην αυλή σου.
- ✓ Ό,τι έχει το μοναστήρι, θα φάνε οι καλογέροι.
- ✓ Βόηθα με νύχτα και αυγή να φαίνομαι καματερή (εργατική).
- ✓ Αφού μίσηψε το πουλί, αυτός στήνει τα ξόβεργά του.
- ✓ Αχάριστο κι αχόρταγο ποτέ σου μη βοηθήσεις.
- ✓ Είπαμε ν' ανασάνουμε και βρήκαμε μαλλί να ξάνουμε.
- ✓ Ο Γρηγόρης εγρηγόρει κι ο Μελέτης εμελέτα και επήρε ο Γρηγόρης του Μελέτη τη γυναίκα.
- ✓ Καθένας κλαίει τον πόνο του κι ο μυλωνάς τ' αυλάκι.
- ✓ Ό,τι ρίξεις στη θάλασσα, θα το βρεις στ' αλάτι.
- ✓ Ο διακονιάρης τα μπροστινά σακούλια βλέπει.
- ✓ Ο βλάχος άρχοντας κι αν γένει, πάλι βλαχιά μυρίζει.

- ✓ Είπε ο σκορδάς στον κρεμμυδά, φεύγα πέρα τη βρωμάς.
- ✓ Εκεί που πολυαγαπάς, να μην πολυπηγαίνεις.
- ✓ Εκλεψε τ' αυγό, θα κλέψει και την κότα.
- ✓ Έμαθε γυμνός και ντρέπεται ντυμένος.
- ✓ Ιούδα μου τ' αργύρια σου, δεν τα περνάς στον Άδη.
- ✓ Ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται.
- ✓ Ίσκιο δε βρίσκει ο δουλευτής, τον έπιασ' ο ακαμάτης.
- ✓ Ισιώνει το δέντρο εύκολα, μόνο μικρό όταν είναι.
- ✓ Τον έμαθα να κολυμπά και θέλει να με πνίξει.
- ✓ Το μεθυσμένο μη σκουντάς, θα πέσει μοναχός του.
- ✓ Τον τρελό και το χωριάτη ξένοι πόνοι τους γερνάνε.

E.Δ.

Συγχωριανοί μας επαγγελματίες Κώστας Ανδρ. Σταματόπουλος

Εδώ και ένα χρόνο λειτουργεί στην περιοχή του Κάψια, ένα πρότυπο εργαστήριο συσκευασίας μελιού, που ανήκει στο συγχωριανό μας Κώστα Ανδρ. Σταματόπουλο και το συνεταίρο του Χρ. Βασιλόπουλο, που έχει ιδρύσει την εταιρία "Αρκάς - Μελισσοκομική".

Στόχος της εταιρείας αυτής είναι να δώσει την ευκαιρία στον καταναλωτή να γευθεί μέλι άριστης ποιότητας συσκευασμένο κάτω από τις αυστηρότερες συνθήκες υγιεινής και ελέγχου και να είναι αμιγώς ελληνικό.

Πράγματι το συσκευαστήριο λειτουργεί με αυστηρότατους όρους υγιεινής και διαθέτει πιστοποίηση γι' αυτό HACCP από αγγλικό οργανισμό πιστοποίησης.

Ηδη το εργαστήριο παράγει δύο επώνυμα προϊόντα. Το μέ-

ΒΥΤΙΝΑΪΚΟ: ΜΕΛΙ ΕΛΑΤΗΣ ΜΑΪΝΑΛΟΥ «ΒΑΝΙΛΙΑ» ΠΟΠ.
Το μοναδικό στην Ελλάδα μέλι ΠΟΠ που παράγεται και συσκευάζεται αποκλειστικά στον ορεινό όγκο του Μαϊνάου. Διατίθεται σε συσκευασίες 450 και 950 gr.

λι "ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΚΟ" και το "ΒΥΤΙΝΑΪΚΟ" βανίλια που είναι Προϊόν Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) και είναι πιστοποιημένο από τον Ιούνιο του 2008 με ISO 22000 από το φορέα LROA.

Μιλώντας με τον Κώστα διαπιστώνει κανείς, το μεράκι του για τη δουλειά του, την πλήρη γνώση του αντικείμενου και τη γνώση πώς με σωστά βήματα θα φθάσει στην επιτυχία.

Συγχαίροντας τον Κώστα και τα δύο παιδιά που δουλεύουν μαζί του, τους ευχόμαστε καλές δουλειές και πολλές επιτυχίες.

Γ. Ρόκας

ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΙΟΥ

14 χιλ. Τρίπολης - Πύργου, **Κάψια Μαντινείας**, Τ.Κ. 22100
τηλ. (+30) 2710-227701 fax. 2710-225077
<http://www.arkasmeli.gr>

Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου του Δημοτικού Σχολείου

Σύντομα θα ξεκινήσουμε τον νέο κύκλο εργασιών της διαμόρφωσης του περιβάλλοντος χώρου του Δημοτικού Σχολείου. Το ποσό που έχει συγκεντρωθεί μέχρι σήμερα είναι περίπου 11.500 ευρώ.

Από τον περασμένο Μάρτιο έχουμε ζητήσει μέσω του Δήμου Μαντινείας οικονομική ενίσχυση από το Υπουργείο Παιδείας και από την περιφέρεια Πελοποννήσου. Δυστυχώς όμως δεν είχαμε καμία ανταπόκριση.

Ευχαριστούμε όλους εσάς που μας στηρίζετε οικονομικά και ηθικά, γιατί χωρίς την δική σας συμπαράσταση το έργο θα είχε σταματήσει. Μολονότι είμαστε ακόμη πολύ μακριά από την ολοκλήρωση του έργου με τα χρήματα που έχουμε συγκεντρώσει, θα κάνουμε ό,τι καλύτερο γίνεται.

ΝΕΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Αρτεμισιακή Αδελφότητας
N. Αυστραλίας
ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ2.768,50€
Εκκλησιαστική Επιτροπή Αρτεμισίου ..
.....1.500€
Βασίλης Γ. Λαγούσης100€
Joanna Karatzas50€

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΜΠΕΝΕΧΟΥΤΣΟΥ
Οικογένεια Φάνη Κωσταντακόπουλου
(συζύγου της Ιωάννας Μπενεχούτσου)

500€
Μαρία Μπενεχούτσου350€
Κωστούλα Στέφαν Μπενεχούτσου . .
.....300€
Γιάννης Δ. Σταματόπουλος . . .300€

Κωστούλα Στέφαν Μπενεχούτσου

Αγαπητοί μας συμπατριώτες,
Εκ μέρους της επιτροπής διαχείρισης των εργασιών διαμόρφωσης περιβάλλοντος χώρου του Δημοτικού Σχολείου, σας ευχαριστούμε θερμότατα για την ευαισθησία σας όπως συνδράμετε στην προσπάθειά μας να προχωρήσουμε τις εργασίες της Διαμόρφωσης του Περιβάλλοντος χώρου του Δημοτικού Σχολείου.

Σας αποστέλλουμε την απόδειξη παραλαβής του ποσού των 2.738,80 ευρώ, που πήραμε από την ανταλλαγή των 5.000 δολλαρίων Αυστραλίας σε ευρώ.

Μέσω της εφημερίδας ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ θα σας ενημερώσουμε για την εξέλιξη των εργασιών.

Η υποστήριξή σας είναι πολύ σημαντική για την πρόοδο των εργασιών. Ευχόμαστε από καρδιάς κάθε καλό σ' εσάς και στις οικογένειές σας.

Μ' εκτίμηση

Κωστούλα Στέφαν - Μπενεχούτσου
Κώστας Θ. Νάγος
Γιώργος Θ. Κατσίνης

Επιστροφές εφημερίδας

Σε κάθε φύλλο παρατηρούμε ότι ένας μικρός αριθμός εφημερίδων επιστρέφει. Έτσι το Δ.Σ. αποφάσισε να διαγράφονται τα ονόματα αυτών που επιστρέφονται οι εφημερίδες, μέχρι οι ενδιαφερόμενοι να μας στείλουν ή τηλεφωνήσουν για τις αλλαγές στην διεύθυνσή τους. Στο προηγούμενο φύλλο επιστράφηκαν:

1) Triantafilos Vasilios	Καναδάς
2) Charalabous - Kotsiani Sofia	U.S.A.
3) Κολιοπούλου-Σωτηροπούλου Χ.	Τρίπολη
4) Λαγούσης Θόδωρος	Τρίπολη
5) Παυλής Δημ.	Τρίπολη
6) Δήμη Διαμάντω	Τρίπολη
7) Μπασιώτης Γιώργος	Τρίπολη
8) Νάτσης Γιώργος	Τρίπολη
9) Κρεβατάς Δημ.	Τρίπολη
10) Broches Nick	U.S.A.
11) Katsinis Fran	U.S.A.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ των Ινδιάνων της φυλής Κρι

Όταν το τελευταίο δέντρο καεί,
ο τελευταίος ποταμός μολυνθεί
και πεθάνει το τελευταίο ψάρι,
τότε ο άνθρωπος θα διαπιστώσει
πως δεν μπορεί να τραφεί με χρήματα.

Οι μήνες Αύγουστος Σεπτέμβριος

Αύγουστος

«Μακάρι σαν τον Αύγουστο να 'ταν οι μήνες όλοι» λέει ο λαός μας για το μήνα που μας φέρνει φρούτα, γλυκά, σύκα, σταφύλια, ξεγνοιαστές διακοπές στις παραλίες και δροσερά μελτέμια μας χαρίζουν ώρες χαλάρωσης και ξεκούρασης.

Σεπτέμβριος

Η αρχή του φθινοπώρου!

Ο Σεπτέμβριος μπαίνει με τα πρωτοβρόχια του για να μας επαναφέρει στις ασχολίες μας. Τα σχολεία ανοίγουν και μαζί τελειώνει και η καλοκαιρινή ξεγνοιασιά για όλους. Οι γεωργοί ετοιμάζονται για ένα νέο κύκλο δουλειάς στην ύπαιθρο, που θα ξεκινήσει και πάλι με το όργωμα και τη σπορά.

Πρώτα όμως θα αποχαιρετήσουν το πλούσιο σε αγαθά καλοκαίρι με τον τρύγο, που θα γεμίσει τα βαρέλια με το «νιό κρασί»!

Οι μήνες Αύγουστος και Σεπτέμβριος είναι γεμάτοι γιορτές μικρές και μεγάλες, με ξεχωριστές ανάμεσά τους της Παναγιάς, τη Μεταμόρφωση του Σωτήρος και του Σταυρού.

Η γιορτή της Μεγαλόχαρης γιορτάζεται με βαθιά ευλάβεια, κατάνυξη και μεγαλοπρέπεια σε κάθε γωνιά της Ελλάδας.

Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος που ο λαός μας τη λέει απλά «του Σωτήρος» και γιορτάζεται για να θυμίζει στους χριστιανούς τη «μεταμόρφωση» του Χριστού στο όρος Θαβώρ, πριν τη σταύρωση, όπου εμφανίστηκε με όλη του τη δόξα, μπροστά σε τρεις μαθητές του, Πέτρο, Ιάκωβο, Ιωάννη.

Η σημαντικότερη γιορτή του Σεπτέμβρη είναι στις 14 του μήνα, του Σταυρού. Η γιορτή αυτή συνδέεται με την προετοιμασία του σπόρου, που θα γονιμοποιησει καλά τη γη που είναι τώρα έτοιμη, μαλακή, μετά τα φθινοπωρινά πρωτοβρόχια.

Μια άλλη συνήθεια που δείχνει το ξεχωριστό χαρακτήρα της γιορτής είναι το «να αναπιάνουν», όπως λένε, το προζύμι της χρονιάς με το κλωνί του βασιλικού, που για πρώτη φορά η ζύμη φουσκώνει χωρίς καθόλου προζύμι!

Καλό Φθινοπώρο!

Η σύνταξη

Εμείς και τα σκουπίδια

Σκουπίδια!

Είναι κάτι που απασχολεί όλο τον κόσμο. Κανένας δεν τα θέλει. Δυστυχώς όμως δεν μπορούμε να τ' αποφύγουμε. Ο άνθρωπος είναι εκείνος που τα παράγει και ο ίδιος οφείλει να τα διαχειριστεί σωστά.

Γιατί το λέω αυτό.

Το χειμώνα, πηγαίνοντας για χόρτα, πέρασα από τα ριζά του Άγιο-Λιά και βρέθηκα μπροστά στη χωματερή του χωριού. Το θέαμα αποκρουστικό. Μέχρι και ψόφια ζώα είδα. Δεν περίμενα να δω τα σκουπίδια στην καρδιά του κάμπου μας. Πιστεύω ότι σαπίζοντας δίπλα στα σπαρτά μολύνουν τα υπόγεια νερά, που ποτίζουν τα περιβάλλοντα.

Συνήθως, οι χωματερές γίνονται σε απομακρυσμένα μέρη: χαράδρες κ.λ.π. και όχι δίπλα σε κατοικημένες περιοχές ή καλλιεργημένες εκτάσεις.

Άλλωστε, πριν λίγο καιρό, διαμαρτυρηθήκαμε για τον δεματοποιητή και δεν μπορώ να καταλάβω πώς ανεχόμαστε αυτή την κατάσταση. Μήπως οι τοπικοί φορείς πρέπει να ξαναδοούν το θέμα; Και δεν είναι μόνο αυτό!

Περιδιαβαίνοντας κάποιος το χωριό, θα δεί ότι μερικοί από τους κάδους των σκουπιδιών είναι ορθάνοιχτοι. Αυτό επιτρέπει στα ζώα (γάτες, σκύλους κ.λ.π.) να μπαίνουν μέσα, να σκίζουν τις σακούλες και να σκορπουν τα σκουπίδια απ' έξω. Η εικόνα καθόλου καλή. Αρνητική, αντιαισθητική και απaráδεκτη.

Μπορούμε να τ' αποφύγουμε όλ' αυτά, εάν κλείνουμε τους κάδους. Έτσι ο γύρω χώρος θα είναι καθαρός.

Ας μην ξεχνάμε ότι δεν είμαστε μόνοι. Έρχονται και επισκέπτες στο χωριό, οι οποίοι πρέπει ν' αποκομίζουν καλές εντυπώσεις.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Τα βιβλία του Συλλόγου μας

